

หลายหย่อมบ้านร่วมงานฉลองหนาวที่ภูผาฟ้า ลานนาทางแชนมบีจักดอก เด็กภูผากวาดรางวัลเก็บผักป่า

หนึ่งน้อยทยอยเต็ม เต็มด้วยแก่น แน่นเป็นหนึ่ง

ข่าวอโตก

ฉบับที่ ๒๕๖(๓๑๘) ปีชย์แรก กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

■ ชาวปะปากญอหลายหมู่บ้าน ทั้งผู้ใหญ่และเด็ก ต่างมาร่วมงานฉลองหนาวกับชาวเรา ที่ดอยแพ่งคำ ทั้งยังได้ร่วมกิจกรรมหลายอย่างกับชาวชุมชน

■ พ่อท่านมอบรางวัลการแข่งขันกีฬาได้สาระ(กีฬาอาริยะ) กิจกรรม ที่ก่อเกิดการประสานสัมพันธ์กัน ได้ประโยชน์ สนุกสนาน สามัคคี และอบอุ่น

ผู้ใหญ่บ้านแม่เลาร่วมสืข้าว อบต.เขียร์แม่บ้านแข่งผ้าพิน พ่อท่านขึ้นชมรางวัลมี ๑ เดียวในโลก

“หมู่เฮาจาวเจียงใหม่ยินดีต้อนรับ ป้อแม่ป็น้องญาติธรรมกูกูกูกูกอน ด้วยความเต็มใจ นั๊กๆเจ้า...” เป็นเสียงใสๆเย็นๆจาก ฝ่ายประชาสัมพันธ์ในงานฉลองหนาว (ต่อหน้า ๖)

พุทธา ครั้งที่ ๓๓ สู่หนาว ถิ่นพึ่งธรรม “เปิดโลกเทวดา” บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ ๑๔ องค์

เขาคือใคร?

ชื่อ น.ส.บุษกร ดอนวิชา
ชื่อใหม่ เกร็ดตะวัน

อายุ ๒๓ ปี
การศึกษา ม.๖ โรงเรียนสัมมาสิกขาสิริระะโศก
ภูมิลำเนา จ.อุดรธานี

U.๕

งานพุทธาภิเษก สุดยอดปาฏิหาริย์ ครั้งที่ ๓๑ เริ่มจัดตั้งแต่วันที่ ๒-๔ ก.พ.๒๕๕๐

มีผู้มาร่วมงานดูบางตากว่าปีที่แล้ว แต่ก็ไม่ได้ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ คนกิจกรรมการพึ่งธรรมยังคงจัดเช่นปกติทุกปี แต่ในปีนี้ช่วงทำวัตรเช้าทำมกลางอากาศที่หนาวเย็นตลอดงานประมาณ ๑๑-๑๔ องศาเซลเซียส ซึ่งต่ำกว่าทุกๆ ปีที่จัดงานพุทธาฯมา (ต่อหน้า ๕)

ธรรมะ พ่อท่าน

พระพุทธานิรมิต

อย่างที่ถึงโอกาสถึงเวลาในขณะนี้
นั้นแหละ อาตมาได้พยายามค่อยๆ
อนุโลม องค์น้อยๆขึ้นมาอย่างที่เห็นก็
อนุโลมเอามาตั้งไว้ (ต่อหน้า๔)

ข่าวโศก
รายปักษ์

รอยริ้วบุญนิยมน

มีบางคนสงสัยว่า งานที่รับทำในนามส่วนรวมแต่ให้ทำแบบส่วนตัว จะเหมาะสมหรือไม่

เรื่องนี้ พ่อท่านให้ความเห็นว่ามีเหมาะสม ฤๅที่อื่นที่แข็งแรงแต่เริ่มมีร่องรอย ที่จะก้าวไปสู่ความหมายของอย่างใหญ่หลวงของชุมชนบุญนิยมนในอนาคต

ความผิดพลาดบกพร่องย่อมเกิดขึ้นได้ในการทำงาน แต่ถ้าทุกคนมีใจเห็นแก่ส่วนรวมมากกว่าส่วนตัว ก็ยังมีบางถิ่นไปในการเริ่มต้นที่จะแก้ไขให้ถูกต้อง

คนขี้หู

ผู้สูงอายุที่ญี่ปุ่น (ตอนที่ ๒)

ฉบับที่แล้วได้มีโอกาสเล่าเรื่องคนแก่ที่ต้องมานอนพักรักษาตัวในโรงพยาบาลเนื่องจากความซราให้ฟังแล้วนะคะว่า สภาพเป็นอย่างไรบ้าง

คะเนื่องจากเกิดมานานก็ต้องแก่กันทุกคน แม้เทคโนโลยีจะก้าวหน้าเพียงใด ก็มีอายุขัยที่ยืนยาวและความตายได้ก็จริงอยู่ แต่ในรายละเอียดของความแก่ของแต่ละคนนั้นแตกต่างกันมากจริงๆคะ เพราะคนแก่บางคนก็มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตดีกว่าหนุ่มๆ บางคนก็มีนะคะ เพราะสามารถในการทำสิ่งต่างๆ ร่วมกับคนที่หนุ่มๆ ไม่ได้ด้อยค่าไปกว่ากัน แถมยังพกพาประสบการณ์และความเข้าใจสิ่งต่างๆ ไว้มากมายกว่าคนหนุ่มด้วย มีคนแก่น่าฟังเช่นนี้ที่ประเทศญี่ปุ่นจะเล่าให้ฟังด้วยคะ

นอกจากในโรงพยาบาลที่ไปดูงานนั้นจะมีแต่คนไข้แก่ๆแล้ว ยังมีหมอ และพยาบาลที่แก่ๆพอกๆ กับคนไข้มาดูแลกันด้วยคะ คือที่นี่มีคุณหมอยุ่งไม่แก่คนละคะ แต่ละคนอายุราวๆ ๗๐ กว่าและ ๘๐ กว่าคะ มีพยาบาลที่อายุมากที่สุดซึ่งเป็นพยาบาลอาสาสมัครอายุ ๘๒ ปีเป็นพยาบาลที่มีอัธยาศัยไมตรีดีมากๆ ทำงานเก่ง คล่องแคล่วว่องไว ใจดีมากๆ ชอบสอนพยาบาลไทยที่ไปดูงานร้องเพลงญี่ปุ่น ซึ่งไม่ใช่เป็นการร้องธรรมดาคะ ร้องแบบมีโน้ตประกอบดนตรีด้วย เนื่องจากมีความตั้งใจและมีความชื่นชอบในดนตรีมาก คุณป้าคนนี้ถึงกับไปเรียนร้องเพลงเป็นเวลา ๔ เดือนแล้วก็มาสอนพวกเราให้ร้องตาม นอกจากนี้คุณป้าใจดีคนนี้ยังชอบจัดดอกไม้ ชอบออกกำลังกายด้วยการปั่นจักรยานและเดินอยู่เสมอด้วยคะ

นอกจากจะมีคุณหมอและพยาบาลที่อายุมากแล้ว คนงานที่ทำความสะอาดของที่นี่ทั้งหมด ๖ คนอายุตั้งแต่ ๖๐ กว่าถึง ๗๗ ปี ยังทำงานด้วยความกระฉับกระเฉงมาก แล้วยังมีเจ้าหน้าที่ฝ่ายธุรการและผู้ประสานงานกับพวกเราที่มีอายุ ๗๔ ปี ซึ่งยังทำงานด้วยดีอีกด้วยคะ ประเทศนี้เขาไม่มีการปิดกั้นการ

จ้างงานของผู้สูงอายุเลยคะ ถ้าผู้สูงอายุคนใดที่ยังสามารถทำงานได้เป็นที่ประจำแล้วเขาก็จ้างกันทำงานเพื่อให้คนของเขาที่มีประโยชน์มากที่สุดประกอกับคนของเขาที่เป็นคนที่ขยันมาก ทำให้ไม่สามารถที่จะอยู่เฉยได้ ถ้ายังสามารถทำงานได้เขาก็จะหาคนแก่หลายคนเป็นอาสาสมัครไปช่วยให้ความรู้และความบันเทิงเช่น ไปสอนการพับกระดาษ สอนร้องเพลงเพื่อเป็นเพื่อน และเป็นการกระตุ้นสมองของคนแก่ด้วยกันคะ

คะ ท่านคงเห็นความแตกต่างของคนแก่ที่เกิดนานเหมือนกันแต่ไม่เหมือนกันแล้วนะคะว่า บางคนต้องนอนให้คนอื่นดูแลด้วยความเจ็บปวดทุกข์ทรมาน บางคนดูแลและช่วยเหลือผู้อื่นได้เป็นอย่างดี คงไม่ต้องถามว่าทุกคนต้องการมีชีวิตรูปแบบไหนเพราะรู้คำตอบกันอยู่แล้ว เหลือแต่ว่าจะทำอย่างไรเพื่อให้เป็นคนแก่อย่างที่ต้องการอะไรจะเกิดกับเราก็คงไม่พ้นไปจากสิ่งที่เราทำได้กระทำเอาไว้

คะ ถ้าไม่ตายไปซะก่อนเราทุกคนก็ต้องเป็นคนแก่แน่ๆ แล้วเราจะทำตัวอย่างไรให้เป็น "คนแก่ที่โลกต้องการ" ดีคะ.๐

* กิ๊บธรรมา

กสิกรรมธรรมชาติ

วิถีชุมชน บ้านไผ่งาม แห่งเมืองน่าน

หมู่บ้านต้นแบบเศรษฐกิจพอเพียง

ปัจจุบันจากสภาวะเศรษฐกิจที่บีบรัดทุกด้านและนโยบายของรัฐที่เอื้อให้ประชาชนมีหนี้สินโดยไม่รู้ตัว ทั้งกองทุนต่างๆ การผ่อนชำระทรัพย์สินที่เกินความจำเป็นของชีวิต ทำให้วิถีชีวิตของชุมชนเปลี่ยนแปลงไป จนต้องมีการนำแนวทางพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมาปรับเปลี่ยนชีวิตให้พออยู่ พอกิน แบบเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งทุกครัวเรือน ทุกชุมชน ต่างพยายามดำเนินรอยตามแนวทางของพ่อหลวง สำเร็จบ้าง ไม่สำเร็จบ้าง เนื่องจากมีหนี้สินมากมายเกินกว่าจะปรับมาใช้วิถีพอเพียงในช่วงเวลานี้

ที่ชุมชนบ้านไผ่งาม ต.สำน อ.เวียงสา จ.น่าน ชุมชนต้นแบบเศรษฐกิจพอเพียง ที่ได้รับการยอมรับทั้งในระดับชุมชน ระดับอำเภอ จนถึงระดับจังหวัด จนได้รับการคัดเลือกจากสำนักงานพัฒนาชุมชนและคณะกรรมการของจังหวัดน่าน ให้เป็นหมู่บ้านต้นแบบเศรษฐกิจพอเพียง และเตรียมพัฒนาให้เป็นแหล่งการเรียนรู้เรื่องการใช้ชีวิตแบบพออยู่ พอกิน ซึ่งจะเป็นหมู่บ้านตัวอย่างให้กับชุมชนอื่นด้วย

นายชัยณรงค์ คำชม ผู้ใหญ่บ้านไผ่งาม หมู่ ๑ ต.สำน อ.เวียงสา เล่าว่า ชุมชนบ้านไผ่งามได้ดำเนินรอยตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มานานกว่า ๑๕ ปี ก่อนที่จะได้รับการคัดเลือก โดยทุกครัวเรือนยึดแนวทางพระราชดำริ พออยู่ พอกิน พอใช้ และใช้หลักสำคัญ ๓ ข้อ คือ การพอประมาณ ความพอดี และการยึดหลักคุณธรรม เน้นการจัดตั้งกลุ่มอาชีพในรูปของกลุ่มที่เข้มแข็ง

ทั้งกลุ่มทอผ้า กลุ่มปลูกผักปลอดสารพิษ กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต กลุ่มแปรรูปอาหาร กลุ่มเยาวชน กลุ่มพ่อบ้านแม่บ้าน กลุ่มผู้สูงอายุ

โดยเฉพาะกลุ่มทอผ้าที่เห็นอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งปัจจุบันมีสมาชิกกลุ่มจำนวน ๑๕๐ คน เมื่อว่างจากงานการเกษตรก็จะมาทำการทอผ้า มีทั้งยึดเป็นอาชีพหลักและอาชีพเสริม สร้างงานสร้างรายได้ให้กับชาวบ้านในชุมชนได้เป็นอย่างดี

นอกจากนี้กลุ่มอื่นๆก็มีส่วนร่วมในการส่งเสริมให้ชุมชนได้ใช้แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงอย่างเช่น กลุ่มปลูกผักปลอดสารพิษ ซึ่งทุกครัวเรือนจะทำการปลูกพืชผักสวนครัวไว้ในบริเวณบ้านของตนเองอย่างน้อยครัวเรือนละ ๕ ชนิด สำหรับไว้ทำกินในครัวเรือนเป็นการลดรายจ่าย

กิจกรรมอื่นๆ ที่ชาวบ้านร่วมกันทำเพื่อช่วยเหลือตนเอง ลดการพึ่งพาจากภายนอกก็คือ การทำปุ๋ยหมัก ปุ๋ยคอก ปุ๋ยพืชสด เพื่อไว้ใช้ในพื้นที่การเกษตร ก็เป็นการลดการใช้สารเคมี และลดต้นทุนการผลิตด้วย ผลผลิตที่ได้เอาไว้ใช้ในครัวเรือน เหลือก็เอาไปแบ่งปันคนอื่นและนำไปขายเป็นรายได้

นอกจากนี้ ความเข้มแข็งของชุมชนในกลุ่มต่างๆ ถือเป็นส่วนสำคัญยิ่ง ทั้งกลุ่มของพ่อบ้านแม่บ้าน กลุ่มของเยาวชน และกลุ่มของผู้สูงอายุ การที่กลุ่มต่างๆได้มีกิจกรรมร่วมกันในชุมชน ทำให้ช่องว่างระหว่างวัยลดลง มีความเข้าใจกันมากขึ้น เอื้ออาทรกันมากขึ้น

กลายเป็นชุมชนครอบครัวที่อบอุ่น ลูกหลานห่างไกลยาเสพติด

ผู้สูงอายุกลายเป็นบุคคลมีคุณค่า เป็นปราชญ์ชาวบ้านที่คอยถ่ายทอดวิถีชีวิตที่สงบเรียบง่ายตามแบบเศรษฐกิจพอเพียง การนำความคิดหลายมุมมองของคนในชุมชนมาพัฒนาตนเอง ภายใต้แนวทางร่วมกันคิด ร่วมกันทำ และร่วมกันพัฒนา มีการจัดการจนสามารถพึ่งตนได้อย่างพอเพียง

ปัจจุบันสมาชิกชุมชนบ้านไผ่งาม มีรายได้เฉลี่ย ๒ หมื่นบาทต่อคนต่อปี ซึ่งตัวเลขรายได้นี้อาจเป็นค่าเงินเพียงเล็กน้อยสำหรับชุมชนที่มีการแข่งขันกันทางวัตถุและทรัพย์สิน แต่ก็ไม่สามารถเป็นตัวชี้วัดดัชนีค่าความสุขได้เลย เพราะว่าค่าเงินที่ชาวบ้านไผ่งามหาได้จากการใช้ชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง ทำให้ครอบครัวได้อยู่กันอย่างพร้อมหน้าพร้อมตา มีเวลาพูดคุยและเข้าใจกันมากขึ้น ชุมชนมีความเอื้ออาทรกัน ที่สำคัญก็คือทุกครัวเรือนไม่มีหนี้สิน

จากการที่ใช้ชีวิตแบบพอเพียงตามแนวพระราชดำริ ทำให้วันนี้ชาวบ้านไผ่งามได้ภาคภูมิใจกับการได้รับคัดเลือกให้เป็นหมู่บ้านต้นแบบเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งทางชุมชนก็พร้อมที่จะเปิดเป็นแหล่งเรียนรู้ชุมชน การใช้ชีวิตพออยู่ พอกิน พอใช้ เพื่อให้ชุมชนอื่นๆ ได้เข้าศึกษาและแลกเปลี่ยนประสบการณ์.■

(จากนสพ.โพสต์ทูเดย์ ๒๕ พ.ย. ๒๕๔๙)

ที่วังช่อง ๙ สสมท. ได้มาถ่าย ทำผลงานที่ใช้อุปการณณ์ถวายพลอย ยูเล็ม ULEM ที่ทางธ.ก.ส. มาติดตั้ง ให้ที่ส่วนเพื่อนช่วยเพื่อน ชุมชนปฐมอโศก โดยสมณะเสียงศิลา ชาตวโร เป็นผู้ให้ สัมภาษณ์และพาชมสถานที่ ให้เวลาสัมภาษณ์และภาพถ่ายทำอยู่เกือบครึ่งวัน แต่ ไปออกไประหว่างช่วงของช่อง ๙ ประมาณ ๓-๔ นาที

ประเดี๋ยวก่อนที่ทางช่อง ๙ ตามที่คือ ผลงานที่ใช้อุปการณณ์ถวายพลอยยูเล็มเป็น อย่างไรบ้าง มีผลต่อหิน ต่อพืช และผลผลิตอย่างไร ประหยัดน้ำกว่าสปริงเกอร์ทั่วไป แค่ไหน และมีข้อเสียอย่างไรบ้าง

ก็ได้ตอบอธิบายไปว่า อุปการณณ์ถวายน้ำพลอยยูเล็ม มีผลต่อการเพาะปลูกหลายอย่าง สามารถให้อาหารทางใบของพืชได้เพราะน้ำเป็นพลอยละเอียดมาก ดินจะชุ่มชื้นตลอด เวลาเพราะละอองน้ำจะไม่ซึมไปในดินอย่างรวดเร็ว ดินจะไม่แน่น ทำให้รากของพืชทำงานได้สะดวก ช่วยลดอุณหภูมิและเพิ่มความชื้นในบ่อของอากาศรอบๆ ได้ดี ทำให้พืชเพิ่ม

โชคแมลงก็ไม่มาชุปกรณ สามารถช่วยลดต้นทุน เพิ่ม รายได้ แก้ปัญหาภัยแล้งได้ดี ประหยัดน้ำ กว่าสปริงเกอร์ทั่วไปหลายเท่า ส่วนข้อเสียก็คือ การลงทุนซึ่งแรกค่อนข้างสูง แต่ถ้า ใช้ไปนานๆ ก็จะคุ้ม เพราะประหยัดน้ำมาก การใช้ต้องให้ต่อเนื่อง สปริงเกอร์ยูเล็มจะดีไม่เสียง่าย ถ้าสนใจขอวีซีดี เกี่ยวกับ ULEM ทั้งหมด ๔ แผ่น มีให้ชมของจริงที่ปฐมอโศกและอินทร์บุรี ผลิตที่วังช่องที่สนโฆ ที่ประหยัดน้ำดี.๕

“ผู้ปฏิบัติตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง

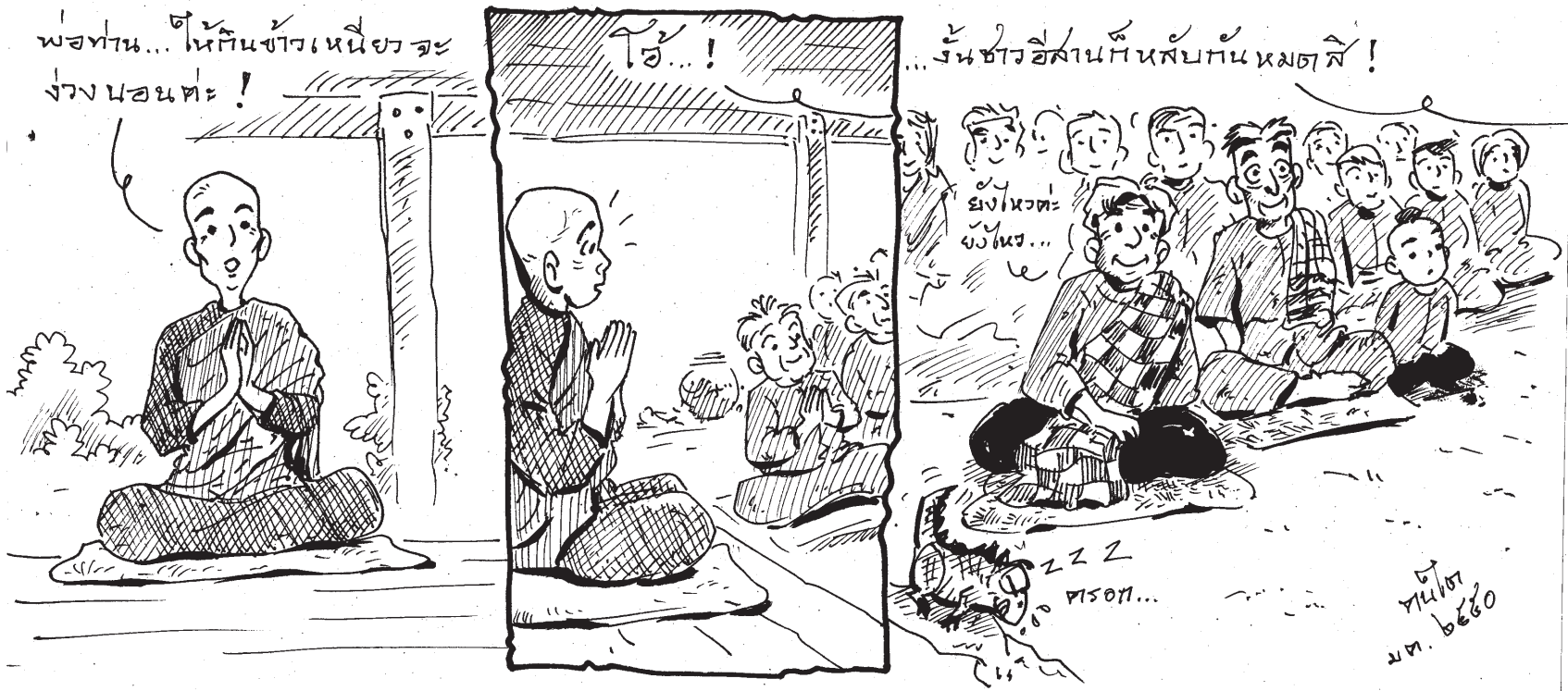

โคงไม่หลงใหลได้ปลื้ม
กักรະแลทุนนิงม
เช่น ลามีภรรษาชาวเกาะเกร็ดคู่นี้
ที่เลือกอาชีพปลูกผักผลไม้
แบบภลักรธรรมาชาติ
ซึ่งได้ผลผลิตต่อปีไม่มากนัก
.....แต่ทั้งคู่จันจันว่า
มีรางวัลพอกิน พอใช้ และ
เหลือเก็บเป็นทุนงามธรา
โคง ไม่ถ้อองรบกวงน
....ลูกหลาน....”

ปฏิทินงานอโศก

- ☺ งานเพื่อฟ้าดิน ครั้งที่ ๑๓
ณ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จ.อุบลฯ
ศุกร์ที่ ๒ - อาทิตย์ที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๐
- ☺ ปลุกเสก “พระ” แท้ๆของพุทธ ครั้งที่ ๓๑
ณ ศีรษะอโศก
อาทิตย์ที่ ๑ - เสาร์ที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๐
- ☺ โฮมไต้หวัน ม.วช. ครั้งที่ ๑๒
ณ ราชธานีอโศก
จันทร์ที่ ๔ - อังคารที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

อินทร์บุรี

พ่อท่าน...ให้กินข้าวเหนียวจะ
ง่วงนอนตะ !

โโฮ...!

...งั้นข้าวอีสานที่หนักกันหมดสิ!

ง่วงนอนตะ
ง่วงนอน...

ZZZ
พอสอน...

อินทร์
ม.ค. ๒๕๕๐

พระพุทธรูปธรรมนิมิต (ตอน ๒)

ตั้งแต่ตอนแรกไม่ให้มีในสถานที่ในวัดในวาทั้งหมด จนกระทั่งต่อๆมาก็ค่อยๆมีขึ้นมาเป็นองค์เล็ก ๆ พวกเราก็เคารพเป็นไหว้ประเพณที่อ่อนวอนร้องขอ พวกเราก็อธิบายกันเรื่อยๆ จนกระทั่งได้โอกาสที่มีคนมาเชื่อมมาโยงที่จะสร้างพระพุทธรูปให้ จะทำเป็นองค์พระพุทธรูปขึ้นมาไว้เป็นที่สักการบูชาขึ้นมาจริง

เมื่อสร้างขึ้นมาแล้วก็จะได้อธิษฐานหรือแนะนำให้เป็นสัมมาทิฐิว่าการเคารพบูชาพระพุทธรูปนั้น เคารพบูชาอะไร เคารพบูชาอย่างไร ถึงจะถูกตรงสัมมาทิฐิ เป็นการเคารพที่ถูกต้องในลักษณะของเทวนิยมที่แตกต่างขึ้นลึกซึ้งจากเทวนิยมในนัยสำคัญ

หลักเกณฑ์สำคัญที่เอาตามยอมให้สร้างพระพุทธรูปขึ้นมาในหมู่พวกเรา ก็เพราะว่าเราจะลุ่มลุ่มไม่ให้เกิดพระพุทธรูปอีกไม่ได้เลยในโลกตั้งแต่บัดนี้ไปจนกระทั่งถึงศาสนาพุทธจะหมดสิ้นไป เราไม่สามารถไปทำลายหรือลุ่มลุ่มที่จะไม่ให้เกิดพระพุทธรูปในโลกนี้ได้อีกแล้ว ให้ย้อนกลับไปถึงพุทธกาลที่ไม่

มีพระพุทธรูป ไม่ได้ มาถึงวันนี้แล้ว เราเข้าใจอยู่เราจำแนกว่าพระพุทธรูปต้องมี เมื่อมีเราก็จจะต้องสอนย้อนลงไปว่ามีให้ถูกต้อง อย่าให้ผิดเพี้ยน ให้ถูกประโยชน์ สมประโยชน์ตามศาสนาของพุทธ

๑. เราไม่ได้สร้างพระพุทธรูปเพื่อเรียกร้องให้คนเอาเงินเอาทองมาทำบุญทำทาน ให้คนมานิยมชมชื่น หรือแม้แต่เขาจะอ้างว่าให้คนมาเข้าวัด เราก็ไม่ได้สร้างเพื่อเจตนารมณ์อันนี้เลย

๒. สร้างขึ้นมาไม่ได้เพราะว่าอยากสร้าง แต่จำแนกจำเป็นที่ต้องสร้าง เพราะคนที่สร้างขึ้นมาแล้วพากันผิดไปหมดแล้ว แล้วเราก็อึดอัดใจอันนั้นไม่ได้ เราจึงจะต้องมีบ้างเพื่อที่จะใช้เป็นความจริงว่า นี่คือพระพุทธรูปจริงๆเหมือนกันแต่ต้องเคารพให้ถูก สอนสัมมาทิฐิให้ได้ นี่เป็นเจตนารมณ์สำคัญ เป็นอุปการะการสอน แล้วพวกเราจะต้องประพฤติให้ถูกต้อง เป็นสิ่งที่เราจะต้องศึกษา ไม่ใช่ว่าพวกเราเข้าใจและทำถูกต้องทั้งหมดทันทีในข่าวโศก ไม่ใช่ข่างๆ มันลึกซึ้ง ละเอียดนะ

เพราะฉะนั้นพวกเราจะต้องใช้การมีพระพุทธรูปเป็นองค์ประกอบในการขัดเกลาตนเองเหมือนกันฝึกฝนอบรมตนให้ถูกต้องสัมมาทิฐิด้วยเหมือนกัน ทั้งเราก็จจะต้องสร้างตัวเราให้เป็นประโยชน์ต่อการเคารพบูชาพระพุทธรูปให้ถูกต้องอย่างไร ทั้งเป็นตัวอย่างทั้งสอนผู้อื่น

ศาสนาพุทธเป็นเทวนิยม เพราะฉะนั้นการกราบเคารพบูชาจะต้องให้ถูกต้อง การกราบเคารพบูชาพระพุทธรูป เราก็จจะไม่ใช้น้ำ ไฟ เป็นสื่อในการเคารพพระพุทธรูป วัดอุณามาส เช่น ดอกไม้ต่างๆก็ไม่ควรเอามาเคารพ เพราะ

พระพุทธรูปเจ้าท่านตรัสไว้ชัดว่าเอาดอกไม้เอาธูปเทียนต่างๆมาบูชาเคารพเรานั้น มันไม่ใช่บูชาเรา จงบูชาเราด้วยการปฏิบัติธรรม การจุดธูปจุดเทียนเพื่อจะอ้อนวอนร้องขอ ติดต่อกับเชื่อมโยงจิตวิญญาณแบบปรมาตมัน-อามันนั้นผิด ไม่ใช่เทวนิยม เพราะฉะนั้นพวกเราไม่ทำ ใครมาทำเราก็จต้องสอนต้องบอก เพื่อให้เกิดความถูกต้อง อเทวนิยมไม่ได้เคารพพระพุทธรูป รูปพระพุทธรูป พระพุทธรูปไม่ได้หมายถึงอะไรที่เราไม่รู้จักรู้ ที่มีฤทธิ์มีเดช ที่มีลบล้างบาปแบบเทวนิยม ซึ่งจะต้องอ้อนวอนร้องขอ ติดต่อกับด้วยจิตวิญญาณแบบอามัน วิญญาณปรมาตมัน

ความคิดจะสร้างพระพุทธรูปนั้นมีความเป็นมาอย่างไร พ่อท่านได้ไขความว่า

เอาตามไม่ได้คิด ปลดปล่อยไปตามเหตุปัจจัย ไม่ได้เคยกำหนดว่าจะมีเมื่อไหร่ จะมีอย่างไร เป็นแต่เพียงว่าค่อยๆทำความเข้าใจโดยรวมอย่างที่ว่ามาแล้ว ก็มีพระพุทธรูปองค์นั้นองค์นี้เขาถวายมาก็วางไว้ตรงนั้นตรงนี้ ไม่ได้รังเกียจอะไร จนกระทั่งมีเรื่อยๆมาองค์เล็กๆน้อยๆ ก็เป็นมาเรื่อยๆ ก็ไม่ถึงขนาดไปเรียกร้องให้มีมา คนเขาเข้าใจแล้วเขาก็เอามาถวายเรา แต่ก่อนเขาหวังเป็นอย่างที่ว่า เอามาถวายก็รับไว้ ก็ไว้ที่วัดโน่นวัดนี้

ที่นี้เอาตามได้ไปเห็นภาพเขียนพระพุทธรูปของศิลปินคือคุณประทีปลงพิมพ์ในหนังสือกวีหลายปีมาแล้ว มีพระพุทธรูปติดอยู่ข้างมา ข้างขวา แล้วก็มือน้ำตาลไหลผ่านลงมา ดูในเชิงศิลปะและในเชิงจิตวิญญาณมันดูดีดี ก็คิดว่าน่าดู รู้สึก

ว่ามีพระพุทธรูปอย่างนี้จริงๆก็น่าจะชวนให้เกิดจิตวิญญาณอันดีในเรื่องของพระพุทธรูปบ้าง แต่ก็ได้ขี้มีขี้มัน จากนั้นมาก็เปรียบกับคนนั้นคนนั้นว่าสร้างพระพุทธรูปตั้มๆ ก็เห็นด้วยๆ ก็เลยมีคนไปเดินเรื่องต่อ

ปางตรีลักษณ์ เป็นความคิดของคุณแสงศิลป์เขาไปอยู่ที่หน้าตักก็เมตรกว่า แล้วต่อมาก็มีคนแกะสลักหินแกรนิตมาถวาย เราเอาขึ้นไปตั้งไว้บนหน้าตักพระวิหารใหญ่พอสมควร สูงเมตรกว่า คล้ายๆกับที่เราเริ่มยกว่าหน้าตักไหลพาดลงมาบงค์พระ เพราะเรามีหน้าตักอยู่แล้ว ก็เอาพระขึ้นไปตั้งใส่องค์เล็กๆ ไม่ใหญ่นัก ก็พอตั้งได้ ก็ดูดี ก็เอา โยมอ้วนมาเห็นเขาก็บอกว่าอยากจะทำพระพุทธรูป เขาอยากจะทำบุญ ชีวิตของเขาดีมากแล้ว อายุก็ยาวแล้ว ทำอะไรก็ทำมาหลายมาหลายแล้ว ก็อยากจะทำอะไรไว้ในโลกน้อย อยากจะสร้างพระพุทธรูปสักองค์หนึ่งสูงสัก ๙ เมตร เอาตามก็บอกว่า ๙ เมตรมันใหญ่ สูงใหญ่ไป เอาตามจะเอาเงินที่ไหนมาทำ เขาบอกว่าใช้ในราว ๙-๑๐ ล้าน เอาตามว่าสร้างไม่ไหวหรอก แต่เขาก็จอยากสร้าง เอาตามก็บอกว่าลดลงมาเล็กน้อยก็ขี้ดี เขาเองจะเอา ๙ เอาตามจะเอา ๕ หนักเข้าเขาบอกเอา ๗ ก็แล้วกัน เขาก็ช่วยกันทำ ช่วยกันคิด

ลักษณะของพระพุทธรูปเราก็จไม่ได้ทำมุมเหมือนอย่างเขา ก็ศิระเส้นธรรมดา ก็คนละ

(อ่านต่อฉบับหน้า)

เด็กวัด

๕๕ เธอคือใคร (ต่อจากหน้า ๑)

๕๕ ชีวิตล้มลุกคลุกคลาน พ่อแม่เป็นญาติธรรมตอนเรียนป.๓ บ้านก็อยู่ข้างวัดเมื่อจบม. ๓ ข้างนอก จึงมาต่อที่สี่มาโศก ตอนแรกจะมาต่อม.๔ แต่ช่วงนั้นพ่อท่านไม่ให้รับ ให้ไปต่อม.๑ ใหม่หมดเลย ก็เลยได้เรียนม.๑ ใหม่ แต่ตอนนั้นก็ไม่ได้คิดอะไร ไม่ได้เสียใจ เพราะมีเพื่อนอยู่เยอะ แต่บางคนก็ย้ายไปต่อศิระฯ เพราะเขายังรับต่อม.๔ อยู่ แต่เราเป็นคนคิดเพื่อนเลยไม่ไป อยู่ที่สี่มาโศก เราก็จเป็นคนก้าวร้าว นินทาเอา คำเพื่อน ว่ากระทบคนอื่น โดยที่บางครั้งเราไม่รู้ตัว ไม่ได้ตั้งใจ แต่เขาก็เสียใจ คิดมาก จนโดนรวมซึ่งชุมทรัพย์มาที่เราก่อนเดียว ก็เลยคิดมากอยู่ไม่ได้แล้ว เลยไปต่อม.๒ ที่ศิระฯ แรกๆทำใจไม่ได้ที่ต้องอยู่กับรุ่นน้อง อาเป็ม(ขวัญดิน) ก็ช่วยให้อยู่กับม.๔ คือเข้ากลุ่มเล่นทำกิจกรรมกับม.๔ แต่เราก็จเรียนอยู่กับน้องม.๒ จนคิดได้ก็ไม่เอาแล้ว ขอมรับความจริงดีกว่า ยังไงเราก็จอยู่ม.๒ อยู่แล้วจะหลอกตัวเองทำไม? ก็เลยมาอยู่กับน้องม.๒เลย มาเป็นหัวโจกเขา

๕๖ วีรกรรมเด็ด...เด็ด โอ๊ย! สร้างวีรกรรมไว้เยอะ บางทีก็แอบเอาขนมมาบ่มกันไว้ ๕-๖ ลูกมากินกัน แบบกำลังกินเอาใส่ปากอยู่เลย เหยหน้าขึ้นมาเห็นอาจารย์มองอยู่ ... เราก็จอ้าปากค้างเลย (หัวเราะ) เคยแอบไปเช่าหนังมาดู ๕ เรื่อง เราก็จไปยกเครื่องคอมพิวเตอร์กับเพื่อนๆมาแอบดูหนังกันทั้งคืน จนป่านนี้ก็ยังไม่มีใครรู้เลย เพิ่งมาเปิดเผยความจริงนะเนี่ย! เราเป็นคนปากรัยชอบว่านินทา คำอาสารพัด เจ้าสำอางเป็นที่หนึ่ง แต่เวลาทำไปแล้ว ก็เอามานั่งคิดนะ เดี่ยว! ก็ไปขอโทษอา จนอาเขาก็จบอกว่า “ไม่ต้องขอโทษหรอก ยังไงๆ เดี่ยวเรอก็จทำอีก” แล้วเราก็จเป็นอย่างนั้นจริงๆ เดี่ยวก็ทำอีก เป็นอย่างนี้มาเรื่อยๆ จนเราจบม.๖ ปี ’๘๘

๕๗ เรียนจบมาแล้วละ ใจจริงๆ ตั้งความหวังไว้ว่า จบม.๖ จะมาช่วยที่บ้านทำงาน อยากให้พ่อแม่สบาย และตอนนั้นพ่อไปเตรียมบวชแล้ว(ปะฮังดิน)เลยอยู่ช่วยงานที่บ้าน ทำน้ำส่งขายทั่วโคราช (กลุ่มก่อร่างสร้างบุญ)ได้หนึ่งปี เพื่อนก็โทรมาชวนให้ไปเรียนมหาวิทยาลัย บอกเล่าชีวิตนักศึกษาหมาหาลัย เราก็จเริ่มเคลิ้มตาม ด้วยความที่เป็นคนรักสวยรักงามอยู่แล้ว ก็นึกอยากลองแต่งชุดนักศึกษาจินตนาการเพื่อฝันของเราไป มันคงจะสวย ดูดีนะถ้าเราได้ใส่ ก็เลยไปสมัครเรียนที่ม.ราชภัฏนครราชสีมา คณะนิเทศศาสตร์ สาขาประชาสัมพันธ์

๕๘ นี่หรือ...มหาวิทยาลัย เลือกรับเรียนรอบเสาร์-อาทิตย์ เพราะจันทร์ถึงศุกร์เราต้องทำงานส่งน้ำ ตอนแรกที่ไปก็ใส่ชุดนักศึกษาเสื้อหลวมๆ กระโปรงยาว เรียนไปก็รู้สึก “อะไรเนี่ย! เรื่องแค่นี้ทำไมยังต้องสอนอีก” ก็ว่ามันเป็นพื้นฐานง่ายๆแก่การพูด

การทักทายแบบธรรมดาทั่วไป ที่เราใช้ทั่วไปในชีวิตประจำวันอยู่แล้ว อาจเป็นเพราะเราเรียนที่วัด เขาสอนอะไรไว้หมดแล้ว ซึ่งในท้องส่วนมากก็จะเป็นกลุ่มพวกมีงานทำแล้ว เขาก็จทำงานพวกคัฟ บาร์ เป็นสาวเสิร์ฟ สาวโลโยตี้ อะไรพวกนี้! มาเรียนก็เหมือนมาแต่งตัวแข่งกัน แต่งหน้าทาปาก มีสามีกันหมดแล้ว ยิ่งตอนเขาเรียกประชุมคนที่กู้เงินมาเรียน เขาก็จแหกกันไปหมดเลย ทั้งห้องเหลืออยู่ ๒ คน เราก็จงว่า เขาเอาเงินไปไว้ที่ไหนกันหมด?

แต่ด้วยความที่เราก็จไม่เข้มแข็งก็เริ่มตามกระแสเขา ชุดนักศึกษาเสื้อก็เริ่มใส่คับๆ กระโปรงก็เริ่มสั้นขึ้นๆ จากตาตุ่มมาเลยเข้า จนเหนือเข้าเลย เริ่มเห็นการเปลี่ยนแปลงของตัวเอง แม่ก็จจะคอยบอก คอยสอนเราอยู่ตลอด “เฮ้! ตักแม่ว่าซักรจะยังงัยแล้วนะ” ความจริงแม่ก็ไม่ได้อยากให้เรียนมหาวิทยาลัย แต่เราก็จอยากรู้ อยากลอง แม่ก็เลยให้ไปเรียนรู้อยู่ได้หลายสงสัย พอจันทร์-ศุกร์ ที่เราต้องไปส่งน้ำ...มันอาย ไม่กล้าทำ กลัวว่าถ้าบังเอิญเจอเพื่อนแบบเสาร์-อาทิตย์มันยังไฮโซยังแต่งตัวสวยอยู่เลย แล้วพอวันจันทร์-ศุกร์มันต้องมาทำงาน มาส่งน้ำเป็นยายเพิ่งแต่งตัวปอนๆ มันเริ่มดูถูกอาชีพตัวเอง ทั้งๆที่เราทำงานอาชีพสุจริตนะ เห็นคนอื่นเขามีแฟนก็เริ่มอยากมีด้วย เห็นเขาขับรถไปเรียน เราก็จอยากมีมั่ง อยากกินเนื้ออะไรสารพัด มันยังเรียนหัวยั้งสูง เราก็จมานั่งคิดคำนวณเงินดู “โอ๊ย! กว่าเราจะจบปริญญาตรีก็ประมาณ ๓-๔ แสน เราเอามาทำอะไรได้ตั้งเยอะ” ซึ่งจบมาก็ไม่มีจะมึงงานทำเลย เงินเดือนป.ตรี เริ่มต้นก็แค่ ๖,๐๐๐-๗,๐๐๐ บาท เราขายน้ำเดือนหนึ่งก็ได้แล้ว ๕๐,๐๐๐-๖๐,๐๐๐ บาท

เราจบแล้วปริญญาตรีเรียนได้เทอมเดียวก็เลยเลิกดีกว่า มาทำงานอยู่บ้าน ดูแลแม่อย่างเดิม อย่างน้อยบ้านเราก็จอยู่ข้างๆวัด เราก็จทำงานของเราอิสระไป มีเวลาเข้าวัดฟังธรรมช่วยไม่ให้เราก็จต่ำ ถูกกระแสโลกียย์ดูดตกเหวไป ได้มีเวลาดูแลแม่ด้วย

๕๙ อยากบอกคนรุ่นใหม่...ว่า เชื่อเลยว่า ความใฝ่ฝันของเด็กๆ ที่อยากเข้ามหาวิทยาลัย จุดประสงค์แรกก็คือ อยากแต่งชุดนักศึกษา ดูอยากแต่งตัวสวยๆ ดูมีรสนิยม และเพื่อเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป แต่ความจริงแล้ว มันเป็นแค่เปลือกนอกอ้อ...ข้างในมันไม่มีอะไรดีหรอก อย่าไปหลงกับมันแค้บกระแสธรรมดาคาไปเดียว ยิ่งทุกวันนี้โลกมันแรงทุนนิยมมันมาครอบงำเราเยอะ ถ้าเราไม่แข็งแรงพอ ก็ถูกเขาดูด เขาลากไปตามกระแส หรือว่าคนแข็งแรงดีก็เถอะ อย่าไปเกลือกกลั้วกับมัน ดีที่สุด! พี่ซัดดีที่มีครอบครัวที่ดี มีพ่อ มีแม่ดี คอยบอก คอยสอนเราในทางที่ดีอยู่ตลอด และกลับมาทันท้ายยังเรียนมหาวิทยาลัยอยู่บ้านนี้ก็คงจะไม่ได้มาทำงาน มาดูแลรับใช้แม่ แม่ยังต้องให้แม่ทำงานหาเงินส่งเรียนอีกต่างหาก

“พี่ว่า...ความหวังของพ่อแม่คงไม่อยู่ที่ใบปริญญา แล้วลูกจบมาไม่มีงานทำแถมยังช่วยตัวเองไม่ได้อีกต่างหาก แต่แค่เราเป็นคนดี ทำงานสุจริต พึ่งตัวเองได้ ตรงนี้มากกว่า...”

ฟ้าสาธ

■ พุทธา (ต่อจากหน้า ๑)

กิจกรรมการฟังธรรมยังคงจัดเช่นปกติทุกปี แต่ในปีในช่วงทำวัตรเช้าท่ามกลางอากาศที่หนาวเย็นตลอดงานประมาณ ๑๑-๑๔ องศาเซลเซียส ซึ่งต่ำกว่าทุกๆ ปีที่จัดงานพุทธา ผ่านมา พ่อท่าน "เปิดโลกเทวดา" ให้พวกเรากระจ่างตาในความจริงว่า เทวดาแท้กับเทวดาเทียมเป็นอย่างไร

โดยเฉพาะในช่วงรายการภาคเย็นของวันแรก ซึ่งพ่อท่านได้เทศน์เนื่องในโอกาสวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๓ เป็นวันมาฆบูชา คนฟังนับพันได้อินได้ฟังในสิ่งที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น หรือไม่เคยฟังมาก่อน

ช่วงเช้าของวันสุดท้าย เวลา ๐๗.๐๗ น. เป็นการทำพิธีบรรจुพระบรมสารีริกธาตุลงสู่อุณาโลมของพระพุทธรูปธรรมนิมิต จำนวน ๑๔ องค์ เพื่อให้ชาวโศกได้บูชาอย่างถูกต้องพุทธ(อเทวนิยม)

เนื่องจากคนเราหลงงมงาย หลงลัทธิบริโภคนิยม ดังนั้น "ความจริงอันประเสริฐ" (อารยสัจ) จึงไม่เกิดในสังคม

มาถึงวันนี้แม้แต่ชาวพุทธๆ ก็ไม่สนใจ

ไม่ได้ใส่ใจไม่เห็นเป็นเรื่องสำคัญสำหรับความเป็น "คน" ที่ตนควรจะมุ่งมั่นแสวงหามาให้ตนให้ได้ ยิ่งกว่าการมุ่งมั่นแสวงหา "เงินทอง" หรือ "ลาภ-ยศ-สรรเสริญ-โลภียสุข" และไม่เห็นว่ามันเป็นเรื่องสำคัญถึงขั้นทำลายสังคัมได้จริงๆ จึงไม่นำพา ไม่ได้ใส่ใจ ไม่สนใจเท่าที่ควร

ถ้าสนใจใฝ่ใจมุ่งมั่นเอา "ความจริงอันประเสริฐ" (อารยสัจ) มาให้แก่นคนจริงๆ สังคมประเทศไทยที่เป็นเมืองพุทธแท้ๆ จะไม่เดือดร้อนวุ่นวายเช่นที่เป็นอยู่อย่างเห็นๆ กันในทุกวันนี้

การรู้จัก รู้แจ้ง รู้จริง "จิตวิญญาณ" รู้จัก รู้แจ้ง รู้จริง "ความเป็นผี-เป็นเทวดา" ที่ถูกต้องตามสังขธรรม โดยเฉพาะรู้จัก รู้แจ้ง รู้จริง ตามความตรัสรู้ของพระพุทธเจ้าที่เป็นอเทวนิยม และเป็น "โลกุตระ" อย่างสัมมาทิฐิฐิฐินั้นแหละคือ "ผู้เข้าถึงความจริงอันประเสริฐ"

แล้วคนผู้นี้ก็เป็นคนอันประเสริฐ และจะช่วยสังคมให้ประเสริฐ เพราะ

ศาสนาพุทธเป็นศาสนาแห่งสังคัม ไม่ใช่ศาสนาหนีสังคัมไปอยู่ป่าแล้วหลงป่า คิดป่า เพราะพระพุทธเจ้าตรัสยืนยันไว้ชัดว่า "พหูชนพิชิตะ-พหูชนสุชายะ-โลกานุกัมปายะ"

และเนื่องในโอกาสที่ใกล้จะถึงงานเกษตรแห่งชาติที่มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ทางแต่ละเครือข่ายได้จัดประชุมเรื่องงานที่ได้รับมอบหมายที่จะไปจัดในงานนี้ โดยบรรยากาศที่สนุกสนานมากที่สุด

เป็นปีแรกที่สามารรถถ่ายทอดสัญญาณตลอดงานทางอินเตอร์เน็ต มีผู้ชมรายการผ่านเว็บไซต์ WWW.Boonniyom.net ๑๒๓ คู่สาย เป็นผู้ชมทั้งในและต่าง ประเทศเช่น อเมริกา ญี่ปุ่น เกาหลี ออสเตรเลีย แง้ผล การรับชมทั้งสัญญาณภาพและเสียงชัดเจนดี ในวันที่พ่อท่านตอบปัญหาผ้าโลกเทวดาได้มีผู้ถามปัญหาทาง Email มาด้วย

บรรยากาศและรู้สึกของผู้ที่มาร่วมงาน สมณะเดือนลิ่ว อรณชิว จากปทุมโศก "ฟังเปิดโลกเทวดา ทำให้คนรู้แจ้งโลกแห่งเทวดา ทำให้คนมีจิตวิญญาณคนเป็นเทวดา

และรู้สึกว่าการฟังธรรมมีสาระดีขึ้นเป็นทั้งประโยชน์ตนและประโยชน์ท่าน"

ปะเพียงแก้ว จากปทุมโศก "ได้ประโยชน์หลายอย่าง ได้รู้โลกเทวดา ได้ฝึกจิตใจและได้ไปปฏิบัติธรรม"

นางสัมลิ(ต้นหญ้า) วงษ์นิต จากปทุมโศก "ได้ฟังธรรม เปิดโลกเทวดา รู้ว่าเทวดาที่จริงเป็นอย่างไร เห็นการเปลี่ยนแปลงคือ มีคนไปฟังธรรมจากสมณะเกษมมากขึ้น และรายการภาคเย็นมีสาระดี"

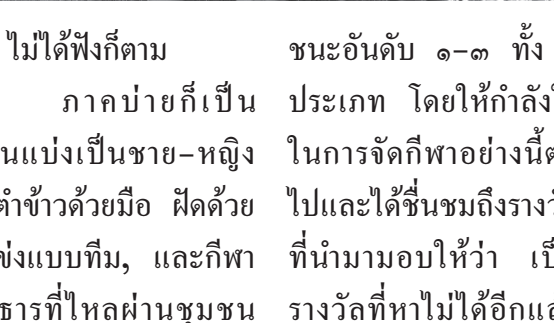
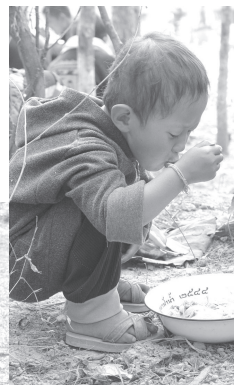
น.ส.แสงจันทร์ เตางาม จากปทุมโศก "ปีนี้รู้สึกสบายๆ เพราะได้รับมิตรชอบงานน้อย ไม่เหมือนสองปีที่ผ่านมา ซึ่งจะได้รับมิตรชอบงานหรือกิจกรรมทั้งวัน แต่ปีนี้กิจกรรมภาคบังคับสำหรับนักเรียนมีน้อย แค่ว่าหน้าที่ของตัวเองเสร็จก็เป็นอิสระ สิ่งที่เปลี่ยนไปคืออากาศเพราะอากาศทุกปีจะร้อนมาก แต่มาปีนี้อากาศตอนกลางคืนกับตอนเช้าจะหนาวมาก"

ด.ญ.นฤมล กิจ จากภูผาฟ้า "ได้เจอเพื่อนต่างพุทธสถาน สนุกมากจนไม่อยากกลับบ้าน อยากให้มีงานต่ออีกสักหลายๆ วัน ได้ฟังธรรมเยอะดีแต่ไม่ค่อยเข้าใจแต่ก็รู้สึกดีมากๆ"

ด.ญ.อุมาพร ธารา จากสันติโศก "ได้เพื่อนใหม่ที่มาจากต่างพุทธสถาน ได้ฟังพ่อท่านเทศน์เปิดโลกเทวดา พ่อท่านสอนดีพอเข้าใจ อยากฝากเพื่อนที่ทุกคนว่า อยากให้ทุกคนอดทนจนจบ ม.๖ เอาแต่สิ่งดีๆ ไว้ค่ะ".

■ ลานนาทวงฯ ต่อจากหน้า ๑

เป็นงานประจำปีของชาวอโศกอีกงานหนึ่ง ซึ่งมีบรรยากาศแห่งความอบอุ่นเป็นกันเอง ได้เพิ่มเสริมปัญญาแห่งสัมมาทิฐิอย่างยิ่ง ท่ามกลางอากาศที่หนาวเย็น แม้ไม่มากนักสำหรับเจ้าถิ่น แต่หากว่าผู้เป็นแขกจากดินแดนพื้นราบของอโศกทุกที่ก็ต่างพูดเป็นเสียงเดียวกันว่าหนาวดีจังเลย เจ้าถิ่นบางท่านถึงกับพูดว่า “อากาศหัดหน้าเจ้าถิ่น เสียแล้ว เมื่อช่วงก่อนวันงานจะมาถึงอุณหภูมิยังอยู่ที่ ๓ องศาเซลเซียสอยู่เลย นี่พอญาติธรรมเริ่มเข้ามาถึงพื้นที่เท่านั้นเอง อากาศก็เริ่มอุ่นทันที (๑๔ องศาเซลเซียส) ไม่รู้ญาติธรรมจะได้ฉลองหนาวจริงหรือเปล่า ?” นั่นแหละญาติธรรมชาวพื้นราบอย่างเราๆท่านๆ จึงอยู่ร่วมฉลองหนาวอย่างที่ไม่ต้องทุกทรมานอะไรมากนัก

จุดเด่นที่สำคัญของงานฉลองหนาวคือการได้สัมผัสสัมผัสกับบรรดาพระธรรมอันเป็นมหาเมตตาของพระโพธิสัตว์เจ้าและเหล่าอาริยสาวกทั้งหลายพร้อมๆกับการได้สัมผัสกับอากาศอันหนาวเย็นท่ามกลางขุนเขาที่สลับซับซ้อนแวดล้อมสุดลูกตา

๒๖ ม.ค. เวลา ๑๗.๐๐ น. ทำบุญตักบาตรตามเส้นทางประเพณีวัฒนธรรมของพุทธศาสนิกชน จากนั้น ๑๘.๐๐ น.

แสดงธรรมโดยพ่อท่านที่บริเวณลานหน้าศาลาชาวนปี ภาคบ่ายมีการแข่งกีฬารายการที่แข่งขันคือ กีฬาเก็บฟืน กีฬาจักตอก และกีฬาเก็บผักป่า ภาคเย็น ฟังธรรม ๒ ธรรมาสน์ระหว่างท่านสมณะเดินดิน ดิกขวีโร และท่านสมณะบินบน ธิรจิตโต ซึ่งเป็นรายการที่น่าติดตามหามาฟังอย่างมากสำหรับท่านที่ไม่ได้ไปร่วมงานครั้งนี้หรือแม้แต่ท่านที่ได้ฟังแล้วก็ยิ่งต้องหามาฟังอีกสักหลายๆ ครั้ง เพราะท่านทั้งสองรูปได้เน้นย้ำถึงวิธีการปฏิบัติธรรมให้เจริญและเมื่อการได้มาอยู่ร่วมสร้างชุมชนร่วมกันอย่างนี้แล้วแน่นอนต้องมีปัญหา แล้วจะแก้ปัญหาอย่างไร

๒๗ ม.ค. ภาคท้าวต้วรเข้าตามสมัครใจ หลังจากนั้นสืบทอดพุทธประเพณีทำบุญตักบาตรโดยพ่อท่านเดินนำบิณฑบาต ในเวลา ๐๕.๐๐ น.แสดงธรรมโดยพ่อท่านอีกวาระหนึ่ง ก็เชิญชวนให้ติดตามหามาฟังอีกเช่นกันทุกรายการของพ่อท่านและสำหรับทุกคนด้วย ไม่ว่าจะฟังในงานนี้แล้วหรือยัง

ไม่ได้ฟังก็ตาม ภาคบ่ายก็เป็นภาคบ่ายที่เป็นกีฬาอาริยะผ้าฟืนแบ่งเป็นชาย-หญิงแข่งเดี่ยว, กีฬาตำข้าวด้วยมือ ผัดด้วยกระดิ่งเป็นการแข่งแบบทีม, และกีฬาตักทรายจากลำธารที่ไหลผ่านชุมชนเป็นการแข่งแบบทีม สำหรับกีฬาอาริยะนี้สนุกสนาน อบอุ่นได้สาระเต็มทั้งกายใจเชียร์และนักกีฬา สัมกับเนื้อเพลงที่เขาร้องกันอยู่แล้วว่า.... “ กีฬา กีฬาเป็นยาวิเศษแก้กองกิเลสทำคนให้เป็นคนผลคือการฝึกตน เล่นกีฬาสากลดีละลา...” กีฬาอาริยะเป็นกิจกรรมที่ก่อประสานสัมพันธ์สามัคคีของชุมชน ยังความสนุกสนานอันเป็นสาระบันเทิง ได้ประโยชน์คุณค่า และเป็นการสืบทอดวัฒนธรรมของการยังชีพของมนุษยชาติในสิ่งที่เป็พื้นฐานการดำรงชีวิต นั่นคือปัจจัย ๔ (ข้าว(อาหาร), ผ้า(เครื่องนุ่งห่ม), ยา(ยารักษาโรค),บ้าน(ที่อยู่อาศัย)) แล้วภาคเย็นก็ได้พบกับพ่อท่านอีกวาระหนึ่งคือรายการเอื้อโออุ่น ซึ่งพ่อท่านก็ได้เปิดโอกาสให้ลูกๆทุกคนที่มีอะไรอยากพูดคุยซักถามอย่างใกล้ชิดจัดเป็นกันเอง พ่อท่านได้มอบรางวัลให้แก่นักกีฬาที่แข่ง

ชนะอันดับ ๑-๓ ทั้ง ๖ ประเภท โดยให้กำลังใจในการจัดกีฬาอย่างนี้ต่อไปและได้ชื่นชมถึงรางวัลที่นำมามอบให้ว่า เป็นรางวัลที่หาไม่ได้อีกแล้วในโลกนี้เพราะเป็นงานฝีมือที่ทุ่มเทประดิษฐ์ขึ้นมาที่สำคัญคือในโลกนี้มีเพียงชิ้นเดียวเท่านั้น ไม่ใช่แบบของหล่อพิมพ์ที่ในโลกเขาแจกกันอย่างนั้นหาที่ไหนก็ได้ไม่ยาก

บรรยากาศทั่วไป

งานปอยฉลองหนาวเป็นงานที่หนุ่มสาวอโศกได้มีกิจกรรมหลากหลายร่วมกับชุมชนใกล้เคียงแควงภูผาฟ้า น้ำ เช่น พ่อหลวงของบ้านทุ่งจ้อ(แม่เตา) ก็พาลูกบ้านมาร่วมทุกปี ซึ่งปีนี้ก็มาร่วมสีข้าวด้วยมือเพื่อให้มีข้าวสารได้หุงเลี้ยงสมาชิกที่มานงานนี้ พี่น้องชาวเขาเผ่าปะกาเกญอ จากทั้งบ้านหัวเลา บ้านห้วยพระเจ้า และอีกหลายหมู่บ้านก็มาร่วมในการแข่งกีฬาอาริยะทุกประเภท และได้คว่ำรางวัลไปเกือบทุกประเภทเลยทีเดียว เนื่องเพราะกีฬาที่เราจัดแข่งกันนั้นเป็นวิถีชีวิตประจำวันของพวกเขา

ชาวเขาอยู่แล้ว

โรงบุญ จัดบริการตั้งแต่เวลา ๖ โมงเช้า ถึงช่วงเย็น พักเว้นวรรคเล็กน้อย ในเวลาที่พ่อท่านแสดงธรรมก่อนฉัน ญาติธรรมจากกลุ่มต่างๆที่ไปร่วมงานต่าง ก็ช่วยกันคนละไม้ละมือในการเป็นเจ้าภาพ จัดให้โรงบุญได้มีบริการได้ตลอดงาน ทาง เจ้าภาพเชียงใหม่ก็กราบขอบพระคุณ ทุกท่านทั้งผู้ให้บริการและผู้รับบริการ

ภาคกลางวัน หลังฉันท่านสมณะก็ เปิดให้สำหรับผู้สนใจจะสนทนาธรรม หรือทำคอร์ส ซึ่งก็มีหลายกลุ่มที่เดียว เป็นบรรยากาศแห่งการศึกษาเรียนรู้ตัวตนของตัวเองจริงๆ หลายคนบอกว่า เมื่อมาภูผาแล้วได้ทำคอร์สกับท่าน สมณะดูเหมือนกับได้มาถึงภูผาจริงๆ (หมายความว่า ถ้าไม่ได้เข้าคอร์สเหมือนมาไม่ถึง)

ในช่วงงานนี้ญาติธรรมที่ทำงาน แผนกพยาบาลก็ได้รวมกลุ่ม รับแจก

ตรวจเลือดเพื่อหาสารกำจัดแมลงพิษตกค้างในร่างกายซึ่งปรากฏว่า กลุ่มที่ปลอดภัยในชาวโสภมักเป็นผู้ที่ทำงานในชุมชน จนไม่มีเวลาออกไปหารับประทานนอกชุมชน หรือกลุ่มที่ซื้อผักผลไม้ที่ไร้สารพิษจากพวกเรากินเป็นประจำ ปลูกผักกินเอง หรือกินผักพื้นบ้านที่ไม่ใช้สารกำจัดแมลง

กลุ่มที่เสี่ยงหรือไม่ปลอดภัย มักเป็นกลุ่มที่ชอบเลือกซื้อผักผลไม้ตามท้องตลาดที่สดสวย ชอบรับประทานอาหารตามร้านอาหาร และไม่สนใจแหล่งที่มาของอาหาร

สัมภาษณ์บุคคลในงานปอยหนาว

คุณลานนา อินทองสุญ อายุ ๓๗ ปี งานอย่างนี้เป็นงานส่งเสริมวัฒนธรรมที่ดีมาก ได้กลับมาเยี่ยมพ่อ(ปวย)และญาติๆ เป็นผู้ชนะเลิศในกีฬาริชะจักตอก ในเวลา ๓๐ นาที ได้จำนวน ๖๕๑ เส้น คนรองชนะได้ ๑๕๑ เส้น ที่มีความชำนาญเป็นพิเศษเพราะว่า “ตั้งแต่จำความได้ก็ฝึกเรื่องนี้มาตลอด คือที่บ้านพ่อแม่จะจักตอกส่งขายในช่วงฤดูที่ไม่ไผ่บงโตได้ที่สำหรับจักตอก ซึ่งหมายถึงทุกปีจะมีต้นไผ่ออกมาใหม่เราก็จะนำมาจักเป็นตอกส่งขายทั่วไป เป็นรายได้เสริมกับการทำกิจกรรม สำหรับเทคนิคที่มีก็เกิดจากการสังเกตและฝึกลองทำงานชำนาญ (เรียกวิธีที่ทว่า การแตกตอก) และที่สำคัญ ไม่ว่าจะไปอยู่ที่ไหนๆ ก็จะทำโอกาสจักตอกเอาไว้ใช้ตลอด เพราะสิ่งที่ได้จากการจักตอกคือเราไม่ต้องใช้วัสดุที่แพงเช่นลวดในการมัดของ, ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม, ประหยัด, รู้จักใช้วัสดุในท้องถิ่น, ยิ่งกว่าอื่นใดคือได้ฝึกสมาธิ”

พ่อบุญธรรม ทิพย์พรรณี อายุ ๖๘ จ.เชียงใหม่ “มางานนี้เป็นครั้งแรก ก็เดินลำบากกว่าจะมาถึงแต่ก็เต็มใจอย่างมาก เป็นญาติธรรมใหม่เมื่องานปีใหม่นี้เองก็ได้รับรู้จักที่ศาลือโสภก่อนเพราะไปอบรมหมอมืองแล้วไปนอนที่ศาลือแล้วก็คิดถึงจึงแสวงหามานานเพิ่งมาเจอที่ลานนาโสภซึ่งอยู่ใกล้บ้านตัวเอง รู้สึกดีใจมาก ๆ เลยแล้วก็ติดตามมาตลอด” □

ปู่ “ปอดเหล็ก” ย่า “ใจเพชร” วิ่งสามเหรียญรางวัล-ถ้วยเต็มบ้าน

ถ้วยรางวัลและเหรียญเต็มบ้าน

แต่เวลาจนเกือบมืด”

คุณปู่พิชิตโรคร้าย เล่าให้ฟังว่า ช่วงแรกฉัน ร่างกายไม่ค่อยจะดี เริ่มวิ่ง ๑ รอบก่อน แล้วจึงค่อย เพิ่มรอบขึ้นเรื่อยๆ จน ปัจจุบันวิ่งวันละ ๘ รอบ โดยช่วงเช้าวันละ ๔ รอบ และเย็นอีก ๔ รอบ เฉลี่ยวิ่งประมาณวันละ ๑๖ กิโลเมตร จนกลายเป็น ชินตาของผู้คนที่ผ่านไปมา

ปู่และ ย่า วิ่งออกกำลังกาย

เห็นเฒ่าชายและหญิงแก่ชราคู่หนึ่งวิ่ง ออกกำลังกายอย่างไม่รู้จักคำว่า เหน็ดเหนื่อย

ภาพที่ปรากฏต้องตะลึงพรึงเพริดระคน ความที่ สามภรรยาคุณปู่ในวงการวิ่งเมืองมุกดาหารขนานนามว่า “**คู่รักมาราธอนวัยเด็ก**” วิ่ง ออกกำลังกายทุกวัน ผ่านสังเวียนวิ่งมาแล้ว หลายร้อยสนาม มีถ้วยรางวัลเหรียญรางวัล ประดับประดาเต็มบ้าน

ปู่กินท์ ผ่ามวัน วัย ๘๖ ปี กับ ย่าเล ผ่ามวัน อายุ ๗๘ ปี สาเหตุที่คุณปู่สนใจมาราธอน เพราะก่อนหน้ามีโรคประจำตัว ระบบขับถ่าย ไม่ดี และมักจะมีอาการปวดศีรษะข้างเดียว วิ่งเวียนหน้ามืดเป็นประจำ ลูกๆ พาไปหา หมอแต่ก็ไม่หายสักที หมอจึงแนะนำให้ ออกกำลังกาย คุณปู่ประเดิมด้วยการเดิน ได้ผล ดีเกินคาด จนกระทั่งโรคดังกล่าวเริ่มหาย จึง เริ่มวิ่งรอบศาลากลางพร้อมกับชวนคู่ชีวิต “ย่าเล” ออกมาวิ่งด้วย

กีฬาคือโอสถขนานเอก เพราะหลังจาก **ที่ชีวิตอยู่ในลู่วิ่ง คู่รักวัยเด็กก็ไม่เคยไปหาหมอ อีกเลย**

“ปู่เริ่มวิ่งตั้งแต่ปี ๒๕๓๗ จนถึงวันนี้ ๑๒ ปีแล้ว วิ่งทุกเช้า-เย็น วิ่งกับย่าเลสองคน ช่วงเช้าวิ่งตั้งแต่ตีห้าครึ่ง วิ่งเสร็จก็ไปซื้อของ กลับไปกินที่บ้าน ส่วนตอนเย็นจะเริ่มวิ่งตั้ง

ปลอกแต่จริงมนุษย์ชาติทุกคนปรารถนา อายุยืน ทว่าไม่มีใครอยากแก่

อายุเป็นเพียงตัวเลขและมุ่มมอง หาก เป็นเด็กวัยรุ่นฟังเพลงฮิปฮอปนุ่งกางเกงบ๊ อกเซอร์บอกว่าคนอายุ ๔๐ ปี ถือว่าแก่แล้ว แต่สำหรับคนอายุ ๗๐ ปีกลับมองว่ายังหนุ่มแน่นคิดว่าทำการใหญ่ได้อีกเยอะ

สรุปแล้วความหนุ่มหรือความแก่ไม่ได้ วัดกันที่อายุ ตราบใดที่หัวใจยังรักษาความหนุ่มสาวไว้ คนคนนั้นย่อมไม่แก่ตามวัย คนอายุ ๖๐ ปี หากเกษียณตัวเองจากทุก อย่าง ไม่นานวันโรคชราจะคุกคามตกเป็น ภาระแก่ลูกหลานที่ต้องเลี้ยงดูอย่างไม่ต้องสงสัย

กิจวัตรของคนแก่ในเมืองไทยส่วนใหญ่ ฝ้าบ้านเลี้ยงหลาน ไปด้วยไม่ได้เชื่อเชิญคือโรคประจำตัวที่ติดตัว เหมือนเงาคอยรังควานสังขาร ทำได้น้อยคน นึกที่อายุ ๗๐-๘๐ ปี แต่มีสุขภาพดีอยู่

ในจำนวนน้อยกว่าน้อยนั้นมี **คู่รักคู่หนึ่ง ที่มุกดาหาร อายุรวมกัน ๑๖๔ ปี** แต่สุขภาพ ดีเกินคาด

ใครไปที่จ.มุกดาหาร แล้วผ่านไปแถว สนามศาลากลางทั้งช่วงเช้าและเย็น จะพบ

เกาะติดน้ำมา’(๒) **Total Ad Ban** แบบโฆษณาเหล่า ปกป้องอนาคตชาติ

แม้ประเทศไทยได้ประกาศใช้มาตรการควบคุม การโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาทางวิญญูทัศน์ และป้ายกลางแจ้งมาเป็นเวลาประมาณ ๑ ปีแต่มีการสำรวจพบว่าได้มีการใช้ช่องว่างโฆษณาแฝงเพื่อส่งเสริม การขายในรูปแบบต่างๆ จึงมีข้อเสนอว่า หากไม่ เคารพกติกาและไม่แสดงความรับผิดชอบต่อสังคม

การโฆษณาเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ทำร้ายเยาวชน

การโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มุ่งเป้าหมายที่ เยาวชน โดยใช้เนื้อหาที่ดึงดูดความต้องการของเยาวชน

เช่น เรื่องเล่นที่ทางเพศ ความสนุกสนาน ความหรรษา มีระดับ ความเทเป็นที่ยอมรับของเพื่อนๆ และสังคม และไม่มีโทษภัย ใช้ช่องทางสื่อสารที่วัยรุ่นชอบ เช่น รายการเพลงหรือคอนเสิร์ตต่างๆ และปัจจุบันได้ขยาย การโฆษณาในรูปแบบของทุนอุปถัมภ์(Sponsorship) ทำให้กลุ่มเยาวชนตามโรงเรียนและมหาวิทยาลัยทำ กิจกรรมต่างๆ ที่ต้องการ รวมทั้งการจ้างหญิงสาวให้ทำ งานบริการชวนแขกดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ที่เรียกว่า สาวเชียร์เบียร์ ส่งผลให้เกิดการนิยมดื่ม และการยอม

รับว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นเรื่องปกติของสังคม มิงงานวิจัยที่ทำในสหรัฐ อเมริกาชิ้นหนึ่งพบว่า เยาวชน อายุ ๑๕-๒๖ ปี ที่พบเห็น การโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้นทุกๆ ๑ โฆษณา ต่อเดือนจะส่งผลให้เพิ่ม ปริมาณการดื่มร้อยละ ๑ และ

เยาวชนที่อยู่ในพื้นที่ที่มีการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากกว่าจะดื่มมากกว่า โดยที่งบประมาณที่เพิ่มขึ้น ทุก ๑ ดอลลาร์สหรัฐจะส่งผลให้เพิ่มปริมาณการดื่ม ร้อยละ ๓ และมิงงานวิจัยที่พบว่า เยาวชนที่พบเห็นโฆษณา เครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาก มีอัตราการดื่มแบบเม้าหัว ราน้ำร้อยละ ๓๓ มากเป็น ๒ เท่าของกลุ่มที่พบ เห็นโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์น้อย. (นสพ.ไทยโพสต์ ๓๐ ต.ค.๒๕๔๙)

เชื่อมประสาน อ่อนนุ่ม...แต่ไม่อ่อน

ใครที่ได้ไปร่วมงานฉลองหนาวและงาน พุทธภิเษกฯ ที่ผ่านมา คงได้ฟังและได้เห็น พ่อท่านกล่าวถึงหลวงจีน “อู่อ้วนซิง” ที่มีอายุ ๑๖๐ ปี มีภาพให้ดูประกอบ เพื่อยืนยันว่า คนที่มีอายุยืนยาวเกินร้อยเป็นไปได้แม้ในยุคนี้ รวากับจะเสริมรับกับที่พ่อท่านฯเปรยไว้ว่าจะ อยู่ให้ได้ถึง ๑๕๑ ปี พ่อจะมีหวังเป็นจริงบ้าง

หลักสุขภาพดีที่จะทำให้อายุยืนยาว เดิม พ่อท่านฯให้ไว้ ๗ ข้อ งานฉลองหนาวที่ ผ่านมานี้พ่อท่านฯเพิ่มอีก ๑ ข้อ คืออาชีพ เป็น ๘ ข้อ ได้แก่ ๑.อิทธิบาท ๒.อารมณ ๓.อาหาร ๔.อากาศ ๕.ออกกำลังกาย ๖.เอนกาย ๗.เอาพิษออก ๘.อาชีพ

งานฉลองหนาวท่านอาจารย์ ๑ มีนโยบาย ให้ทุกคนได้ไปพัก จึงไม่ได้จัดกิจกรรมอะไร มาก โดยเฉพาะพ่อท่านฯก็ใช้เวลาเทศน์แต่ น้อยๆ พักให้มาก พ่อท่านฯจึงได้พักเต็มที่ สมเจตนาของงานจริงๆ ผู้เขียนเองก็เอนกาย เสียเมื่อยเลย ตื่นขึ้นมา มืดก็มืด หนาวเย็นก็ หนาวเย็น ทำอะไรไม่ได้นอกจากเอนกาย อย่างเดียว เนื่องด้วยไฟฟ้าจากพลังงานแสง แดดมีจำกัด ต้องประหยัด ผู้ดูแลจึงไม่ยอม จ่ายไฟฟ้ามานำให้ใช้ พลอยทำให้ได้อนิสงส์ พักเต็มที่ไปด้วย นอนซะให้...เจ็ด อ้อ...ไม่ใช่ ขอบภัย นอนซะให้...คุ้ม กับการมาร่วม งานฉลองหนาว

งานพุทธภิเษกฯ ขณะพ่อท่านฯเทศน์ใน ลิ่นเดือนเพ็ญ มีอาการไออย่างผิดปกติ ฝ่าย ดูแลสุขภาพสันนิษฐานว่ามาจากฝุ่นฟาง ราชการภาคป่าปีนี้พ่อท่านฯจึงไม่ได้ไปร่วมดู ราชการที่เวทีเลย ทำงานแล้วฟังรายการที่ ฝ่ายเสียงส่งไปให้

กล่าวได้ว่าทั้งงานฉลองหนาวและงาน พุทธภิเษกฯ ที่ผ่านมา พวกเราได้ช่วยกัน ถนอมสุขภาพพ่อท่านฯกันพอได้

เป็นปีแรกของงานพุทธฯที่สามารถ ถ่ายทอดสัญญาณตลอดงานทางอินเตอร์เน็ต ด้วย ผู้ชมแจ้งผลให้ทราบว่าคุณภาพถ่ายทอด ใช้ได้ดี มีกระตุกบ้างเล็กน้อย ผู้ไม่ได้ไปร่วม งานสามารถรับรู้รายการต่างๆได้ไม่ต่างจากผู้ ไปร่วมงาน จะต่างก็ตรงที่ไม่ได้ฝึกกล้าปาก ฝึกการใช้ชีวิตกับคนหมู่มาก

หลังงานพุทธภิเษกฯแล้ว มีประชุมที่ บริษัทหนึ่งเป็นถึงฯบุญนิยม ที่ว่าถึงฯเพราะ มีทั้งญาติธรรมและคนนอก ท่านเป็นของ

ญาติธรรม สินค้าและการบริหารต่างไป จากบริษัทในเครือบุญนิยม ที่ต้อง นิมนต์พ่อท่านฯมาร่วมประชุม เพราะมี ปัญหาขัดแย้งกันในวิธีคิด วิธีการทำงาน ปัญหาการทำบุญที่ยังมีข้อบกพร่องมาก

การประชุมเมื่อเดือนที่แล้ว บรรยากาศดูตึงๆมาก เมื่อฝ่ายหนึ่ง ตรวจสอบตั้งข้อสังเกตถึงค่าใช้จ่ายและ การบริหารงานที่น่าสงสัย ทำให้อีกฝ่ายหนึ่ง ซึ่งถือว่าตนเสียสละกับงานและทำผลงานให้ บริษัทมามาก ควบคุมตนไม่อยู่ กล่าวถ้อย คำปรามาสจาบจ้วงอีกฝ่ายกลางที่ประชุม หลายครั้ง ดีที่อีกฝ่ายยกมือไหว้ขอโทษ ไม่ ได้โต้แย้งอะไร

พ่อท่านฯกล่าวชื่นชมพฤติกรรม อ่อนนุ่มของฝ่ายยกมือไหว้ขอโทษได้ เป็นผลจากการลดละปฏิบัติธรรมที่น่า สรรเสริญยิ่งกว่า กิรียาและวาจาของผู้ยึด ถือตนมากกว่าธรรมะ แม้จะทำงานดีทำ งานเก่งและเสียสละ แต่สอดตกในเรื่อง ของอารมณ์

นั่นคือ งาน และผลงาน เป็นเรื่องรอง ไม่สำคัญเท่าจิตใจ

พฤติกรรมอ่อนนุ่มยอมให้ได้...ขอโทษ ได้...ไหว้ได้ มีผลทำให้บรรยากาศการ ประชุมเริ่มดีขึ้นเรื่อยๆ ทำที่กิริยาของอีกฝ่าย ลดลงอย่างเห็นได้ชัด อาจเป็นผลจากการลด ละปฏิบัติธรรมด้วย ทำให้รู้ตัวเร็ว ลดละได้เร็ว นี้ถ้าทั้งสองฝ่ายไม่ได้ปฏิบัติธรรมกันมา เลย ไม่มีใครอ่อนให้ ไม่มีใครยอม คงได้ฟัง แม่น้ำทั้งห้าหกสายกันอีกยาวแน่

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า อ่อนถึงชนะแข็ง ได้เหมือนกัน หรือแข็งก็แพ้อ่อนได้

การประชุมล่าสุด (๕ ก.พ.) มีความ ก้าวหน้ามากขึ้น เมื่อญาติธรรมและลูกชายที่ เป็นทุนสำคัญ ต้องการจะทำอย่างบริษัทบุญ นิยมเท่าที่จะสามารถทำได้ ทั้งๆที่ทั้งสองดู จะห่างจากกิจกรรมต่างๆของชาวโศก

ความถี่หน้าเกี่ยวกับสถานีโทรทัศน์ช่อง ใหม่ ที่กำลังอยู่ในขั้นตอนการเจรจา เนื่องจา การดำเนินการย่อมต้องมีค่าใช้จ่าย และเป็น จำนวนเงินที่สูงด้วย แต่ปรับปรุงห้อง ที่มีอยู่ แล้วให้เป็นห้องถ่ายทำรายการได้ ก็ปาเข้าไป ไม่ต่ำกว่า ๖ ล้านแล้ว ไหนจะค่าเช่า ช่องสัญญาณ ค่าใช้จ่ายต่างๆจากการจัดทำ รายการ ซึ่งประมาณการกันว่าไม่ต่ำกว่า ๑.๕ ล้านขึ้นต่อเดือน หรือปีหนึ่งประมาณ ๒๐ ล้าน ทั้งๆที่ทำอย่างประหยัดสุดๆแล้ว นี้ขนาดแรงงานฟรี ความรู้ ความสามารถ หลายส่วนฟรี

สถานีโทรทัศน์โดยทั่วไปมีรายได้หลัก จากการโฆษณาสินค้า แต่สถานีโทรทัศน์ แห่งใหม่นี้ ที่พ่อท่านฯให้ชื่อไว้ล่วงหน้าว่า “เพื่อแผ่นดิน” สินค้าหลายอย่างต้องห้าม ไม่ รับโฆษณาเด็ดขาดแล้วรายการอย่างบุญนิยมนี้ ไม่ใช้รายการอย่างที่คนส่วนใหญ่นิยมเลย อีกทั้งการไม่เรียไร ไม่จัดทำวัตถุมงคลเอา

บุญมาล่อ ดังเช่นบางสำนักเขาจัดทำ ทางมา แห่งรายได้ย่อมน้อยแน่

รายได้ที่ได้จากการผลิตสินค้าชุมชน อาหารบ้าง ก็ได้สูงมากที่จะมาเกื้อหนุน สถานีโทรทัศน์แห่งนี้ได้

แม้จะมีผู้คัดค้านคิดตรงแก้ว จัดตั้งบริษัท จัดเก็บขยะ ทำเป็นวิสาหกิจชุมชน คาดว่า จะมีรายได้ที่เป็นตัวเลขจำนวนมากพอเป็น ทุนในการดำเนินงานก็ตาม บ้างก็อ้างหน่วย งานหลายแห่งสนใจจะสนับสนุน แต่ผู้เขียน ก็ยังไม่รู้สึกโล่งโปร่งใจตามเคล็ดเรื่องค่าใช้จ่าย การจัดหารายได้หรือทุนแก่นี้ก็เป็นเรื่องไม่สนุก ไม่น่ารื่นรมย์เลยสำหรับผู้เขียน

“เงิน” พระพุทธเจ้าตรัสว่าเป็นจุด “อสรพิษ” แล้วถ้าเกิดสะดุดมีปัญหาที่คาดไม่ ถึงขึ้นมา “มิตร”ในวันนี้จะกลายเป็น “ศัตรู” ในวันหน้าหรือเปล่า

นอกจากนี้ยังมีปัญหาความซับซ้อนใน องค์การที่เป็นเจ้าของช่องสัญญาณ เหมือนมี ขั้วอำนาจที่แย้งชิงผลประโยชน์กัน นั่นก็ยัง “ไม่รู้จะลงตัวอย่างไร เป็นเรื่องของเขาทางโน้น ในขณะทำงานของโศกเองก็มีปัญหาเช่นกัน เมื่อผู้ประสานงานภายนอก ไม่ยอมประสาน ด้วยกับภายใน โดยกำหนดบุคคลที่จะเข้ามา ร่วมงานเอง ไม่พอใจบุคคลที่คณะใหญ่เสนอ ขึ้นมาทำงานร่วม โดยให้เหตุผลว่าวิธีคิด วิธี การทำงานต่างกัน ไม่สามารถร่วมงานกันได้ การแบ่งขั้วอำนาจการทำงานอย่างนี้ แม้จะ “ไม่ได้”แย้งชิงผลประโยชน์ แต่ก็ยากที่จะ ประสาน เพราะเป็นเรื่องของอัตตามานะ ความถือสา ความไม่ชอบใจ ที่เคยเกิดใน อดีตแล้วไม่ได้ล้าง แม้พ่อท่านฯจะพยายาม อธิบายให้ลดความถือสาในอดีต การทำงาน ร่วมกับผู้มีจริตและทิวทัศน์ที่ต่างไปจากเรา ถือ เป็นแบบฝึกหัดที่เป็นประโยชน์ในการ ปฏิบัติธรรม จะได้ล้างกิเลส ปรับตัวเราให้ เข้ากับจริตและทิวทัศน์ที่ต่างจากเราได้

แต่ผู้ประสานงานภายนอก เลือกที่จะไม่ ร่วมงานด้วย ขอดอนตัวออกจากคณะทำงานนี้ คือ อ่อนให้อย่างหนึ่งแต่ก็ยังแข็งกับอีก อย่างหนึ่ง

เกี่ยวกับลัทธิอันตรายในสังคม ที่พ่อ ท่านฯได้เรียบเรียงให้ ๖ ข้อ มี ๑.ทุนนิยม ๒.บริโภคนิยม ๓.อำนาจนิยม ๔.หุนทรนิยม ๕.วัตถุนิยม ๖.อบายมุขนิยม เมื่อค่าของวันที่ ๕ ก.พ.ที่ผ่านมา พ่อท่านฯเพิ่มเติมให้อีกข้อ เป็น ๗ ข้อคือ ๗.เลือดลมกนิยม รายละเอียดเป็นอย่างไรคงได้ฟังพ่อท่านฯกล่าว ถึงต่อไป

งานวันเกษตรแห่งชาติ ๒๕๕๐ ที่มหา วิทยาลัยอุบลฯ ๒-๑๑ มี.ค.มีป้ายติด ประกาศไปทั่วเมืองอุบลฯ ข้ามไปถึงจังหวัด ข้างเคียงด้วย ในป้ายมีข้อความเชิญชวนไป ชมชุมชนต้นแบบเศรษฐกิจพอเพียง

จากการร่วมประชุมกับอาจารย์คณะ เกษตรศาสตร์ ๑๑ ก.พ. ที่ผ่านมา ผศ.ดร.วสุ อดิตสุทธิ์ ประเมินจากประสบการณ์ที่เคยจัด

งานมาแล้ว คาดว่างานนี้จะมีผู้มาร่วมชม งานวันละ ๕ หมื่นคน

นายกรัฐมนตรี พลเอกสุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นประธานเปิดงาน ออกบัตรเชิญแขกผู้มี เกียรติ ๕๗๖ คน

มีรถแทรกเตอร์ฟ่วงโบกีร์ดีไฟและเทรน เลอร์ ๘ ขบวนพาชมบริเวณงาน

ประเมินจากแผนที่ในการจัดงาน น่าจะ เป็นพันไร่ขึ้นไป เป็นงานระดับชาติที่ยิ่งใหญ่ มี แปลงสาธิตการเกษตร อุทยานวิชาการของ คณะต่างๆในมหาวิทยาลัยอุบลฯ ๑๑ อาคาร นิทรรศการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ นิทรรศการภูมิปัญญาท้องถิ่น นิทรรศการ เทคโนโลยี นิทรรศการภาคเอกชน นิทรรศการ ส่วนราชการ จำหน่ายสินค้า otop สินค้าทั่ว ไป มีกิจกรรมเวทีกลาง กิจกรรมลานเยาวชน การฝึกอบรม การประกวดและสาธิต มีงาน ประชุมนานาชาติ มีการประชุมอุดมศึกษา เกษตรแห่งประเทศไทย ปี ๒๕๕๐ “อุดม ศึกษาเกษตรภายใต้หลักเศรษฐกิจพอเพียง”

ส่วนประกอบที่กล่าวมาข้างต้นนี้เป็น เพียงหัวข้อ รายละเอียดมีอีกเยอะมาก หลายรายการชาวโศกได้ประโยชน์แน่

พ่อท่านฯกล่าวถึงงานนี้ในช่วงปิดท้าย การประชุมเตรียมงาน ที่มหาวิทยาลัยอุบลฯ ๑๑ ก.พ.นี้ว่า *นี่เป็นงานที่เราจะได้ประสาน ได้เชื่อมต่อกับงานระดับชาติ เราได้ เคลื่อนออกมาร่วมงานกับเขา ทั้งทางด้าน เศรษฐกิจ สังคม และการศึกษา นัย ยะทางรัฐศาสตร์ด้วย แต่ทุกอย่างที่เกิดขึ้น ศาสนาเป็นตัวขับเคลื่อนที่สำคัญ ศาสนา เป็นตัวขับเคลื่อนหลัก อาตมาอยากให้ ระวังอย่างมาก คืออย่าแเอ็คคาร์ต อย่า เบ่ง ให้อ่อนนุ่มถ่อมตน แต่ถ้ามากไป บางคนทำแล้วมันน่าเกลียด มันดูออก อ่อนอูชะชะ บางคนก็แข็งกระด้างเกินไป ต้องประมาณ ให้ดี*

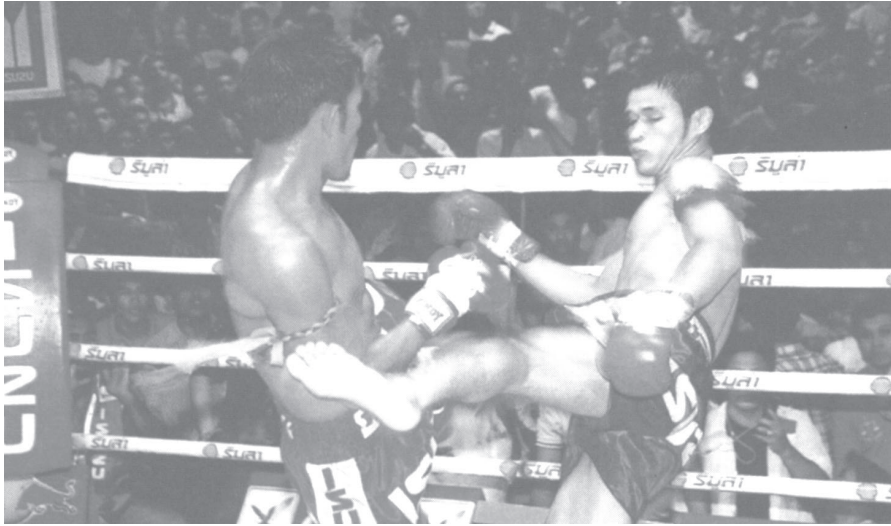
การก้าว่าง การเติบโตของชาวโศก กับงานนี้มันเหมือน กำลังจะข้ามวัย ก้าวกระโดด มันจะโตเร็วอย่างผิดปกติ ช่วงนี้มันจะมีการเติบโตที่เร็วกว่าปกติ อาตมาก็พยายามจะไม่พูดว่า เราจะใหญ่ เราจะโต ผลที่คาดว่าจะได้ อาตมาไม่ อยากรู้คำนั้น ไม่อยากให้เกิดหวังว่าเรา จะต้องเป็นอย่างนั้น มันจะเป็นอย่างไรก็ คอยดูกันต่อไป คนเราไม่ค่อยจะเพิ่มขึ้น มีเพิ่มบ้าง แต่ก็ไม่ทันงาน ส่วนมากยัง เป็นคนเก่าอยู่ ดูเนื่องงานแล้วเหลืออีก ๑๗ วัน ถามว่าเราจะเริ่มต้นเมื่อไร บอกได้ เลยว่า เดียวนี้ ทันที

ก็ต้องมาช่วยกัน ระบบสาธารณโภคี นี้ดี เวลาเราทำงานด้วยกัน แม้จะแยกบ้าน แต่จูนเจือกัน เป็นเอกภาพ เป็นน้ำหนึ่งใจ เดียวกัน ถ้าเป็นทุนนิยมต่างคนต่างจะให้ ของตนเองเด่น แข่งขันกันเอง ไม่เหมือน เรา นี่ก็คือความแตกต่างของบุญนิยมกับ ทุนนิยม. ๘

☆ กลับตัวกลับใจ

(ต่อจากหน้า ๑๒)

แต่ “ผีพนัน” เข้าสิงร่างของศรีแก้ว อย่างหนักเมื่ออยู่ชั้น ม.ศ.๓ ที่ขณะนั้นเป็น นักมวยในค่ายมวยหนึ่งของจังหวัด ยิ่งทำให้ เขาเล่นการพนันมากขึ้น เพราะค่านิยม “ผิดๆ” ว่าคนที่เป็นนักมวยจะต้องเล่นการพนัน ถึงขนาดหลงมัวเมา ไม่เป็นอันทำงานทำการ หลังแต่งงานมีลูก ๒ คน เขาก็ยังไม่ สามารถกำจัดเจ้าผีร้ายพนันได้มีแต่ยั้งจมลง เงินที่ได้จากการขบถโดยสารและค้าขาย ก็หมดไปกับการพนัน

“มีเงินเท่าไรก็เอาไปเล่นหมด แม้แต่ เงิน ๓๐ บาทสุดท้ายของครอบครัว ผม ขโมยภรรยาไปเล่นมวย ก็เสียจนหมดตัว พอกลับมาถึงบ้านเห็นลูกร้องไห้ เพราะ เงินนั้นเป็นค่าข้าว เราต้องไปขอข้าวบ้าน อื่นกิน เมียและลูกผมไม่ด่าสักคำ ผมยิ่ง รู้สึกผิด”

หลังจากนั้น ศรีแก้วให้สัญญากับ ลูกและตัวเองว่าจะต้องเลิกเล่นการพนัน ให้ได้ มีแข่งมวยที่ไหน เขาก็ไม่ไป ใครมาชวนเล่นก็ไม่ไป และที่สำคัญ เมื่อหาเงิน ได้เท่าไร ก็นำมาให้ภรรยาเก็บไว้ทั้งหมด เมื่อไม่เล่นการพนัน ชีวิตของเขา

และครอบครัวก็ดีขึ้นเรื่อยๆ

“๘ ปีแล้ว ที่ผมไม่ยุ่งเกี่ยวกับมัน ช่วงแรกที่เลิกคล้ายๆ คนติดยา หงุดหงิด กระวนกระวายอยากไปเล่น จึงใช้วิธีให้ ภรรยาปิดประตูห้อง เพื่อนชวนไปไหนก็ไม่ไป ถ้าไป ผมคงหนีไปเล่นมันอีก ทุกวันนี้ ครอบครัวมีความสุข มีเงินใช้ ไม่ทะเลาะกันเหมือนเมื่อก่อน ตอนนั้นลูกๆ เริ่มเล่นสนุกเกอร์ เล่นไพ่ ผมกลัวว่าลูก จะเป็นแบบพ่อ จึงเตือนลูกว่าอย่าทำตาม แบบพ่อ ตอนที่รู้ว่าลูกเล่นการพนัน ผม ใช้วิธีตี ที่สุภาพบอกว่าร้าวให้ผูก รัก ลูกให้ตี แต่ผมไม่ได้ตีอย่างเดียว แต่ตี แล้วสอนแนะนำลูกด้วย”

ความรักในครอบครัวเป็นแรง บันดาลใจอันยิ่งใหญ่ให้คนเรา เปลี่ยนแปลงตัวเองในทางที่ดีขึ้น.

(นสพ.มติชนรายวัน)

เสริมสร้างร่างกายให้สมบูรณ์
เพิ่มขุนแมตตาให้จิตใจ
ด้วยอาหารมังสวิรัต

ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย

จำหน่ายอาหารมังสวิรัตเพื่อสุขภาพ
ด้วยอุดมการณ์บุญนิยม

สาขาสันตโศก ๖๗/๔๘-๔๙ ปากซอยนวมินทร์ ๔๔
ถนนนวมินทร์ แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กทม. ๑๐๒๔๐
โทร.๐-๒๓๗๔-๕๒๓๐ ต่อ ๑๖๔

สาขาสวนจตุจักร ๕๘๐-๕๙๒ ถ.ย่านพหลโยธิน แขวงลาดยาว
เขตจตุจักร กทม. ๑๐๙๐๐ โทร.๐-๒๒๗๒-๔๒๘๒

สาขาเชียงใหม่ ๔๒ ถ.มหิดล ต.สุเทพ อ.เมือง จ.เชียงใหม่ ๕๐๒๐๐
โทร.๐-๕๓๒๗-๑๒๖๒

☆ โรงเรียนวิถีพุทธ

(ต่อจากหน้า ๑๒)

ได้นำมาสู่ระเบียบกฎเกณฑ์และแนวทางการพัฒนาโรงเรียนวิถีพุทธที่ต้องการ

“การผนวกหลักธรรมพุทธศาสนาเข้ากับการเรียนรู้จริงๆ แล้วง่ายที่สุดแต่นึกกันไม่ถึง เพราะส่วนใหญ่เน้นวิชาการหรือเน้นรูปแบบกันมาก ต่างจากการศึกษาแนวพุทธที่เป็นธรรมชาติมาก มีความสมดุลในชีวิต ไม่ใช่จะปฏิเสธวิชาการนะ แต่เด็กเรียนแล้วจะไม่เครียดและได้พัฒนาทางด้านพฤติกรรมที่ดีงาม มีจิตใจที่ดีงามขึ้น มีความเข้าใจในตัวเอง ขณะเดียวกันก็เข้าใจผู้อื่นด้วย เพราะนี่คือการศึกษาวิถีพุทธที่แท้จริง”

ยิ่งกว่านั้น ครูบุปผาสวัสดิ์ยังย้ำว่าการเรียนการสอนทุกวิชาต้องบูรณาการเข้ากับหลักพุทธศาสนา โดยเฉพาะวิชาคณิตศาสตร์ที่ต้องเน้นนักเรียนให้เข้าใจว่าการเรียนรู้ตัวเลขคือการใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อชีวิต ไม่ใช่การทำกำไรสูงสุดด้วยการเอาเปรียบผู้อื่น รวมทั้งไม่ให้หลงใหลไปกับความเชื่อที่ว่าปลาใหญ่กินปลาเล็ก แต่ต้องทำให้พวกเขาเห็นความสำคัญของการเอื้อเฟื้อเกื้อกูลซึ่งกันและกัน

“หากเด็กทำผิดด้วยความผิดคณองรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ทางโรงเรียนจะใช้หลักอริยสัจ ๔ หรือโยนิโสมนสิการศึกษาหาเหตุปัจจัยว่าทำไมเด็กถึงพูดหยาบ บางทีที่บ้านเขาอาจพูดเป็นเรื่องปกติ หรืออาจได้ยินทางทีวี ก็ต้องสอบถามให้รู้ ครูต้องเป็นพันธมิตรคุยและร่วมหาเหตุผล อาจจะมีเพื่อนๆ ร่วมคิดด้วย” ครูใหญ่โรงเรียนทอสีอธิบายพลางเน้นว่าการเคารพ ให้เกียรติเด็ก และเชื่อในศักยภาพการคิดวิเคราะห์ต่างๆ ของพวกเขา

สอดคล้องกับพุทธศาสนาที่เชื่อในศักยภาพของมนุษย์

นอกจากนั้น ความพยายามจะบูรณาการพุทธศาสนาเข้ากับวิถีชีวิตเด็กๆ ตลอดเวลา ไม่ว่าจะอยู่ที่โรงเรียนหรืออยู่ที่บ้านกับพ่อแม่ ส่งผลให้ทั้งครูและผู้ปกครองต้องไม่ทำตัวเป็น ‘น้ำล้นแก้ว’ แต่ต้องกระตือรือร้นเรียนรู้ร่วมกับเด็ก พร้อมทั้งปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตสู่เส้นทางสายธรรมะมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการปฏิบัติธรรมร่วมกับนักเรียนของครูหรือการไปเข้าค่ายธรรมะของพ่อแม่ ความสัมพันธ์ผ่านการทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างนักเรียน ครูและผู้ปกครอง ทำให้นามซึ่งเครือข่ายวิถีพุทธต่างวัยที่เอื้ออาทรซึ่งกันและกันบนรากฐานความศรัทธาร่วมกัน

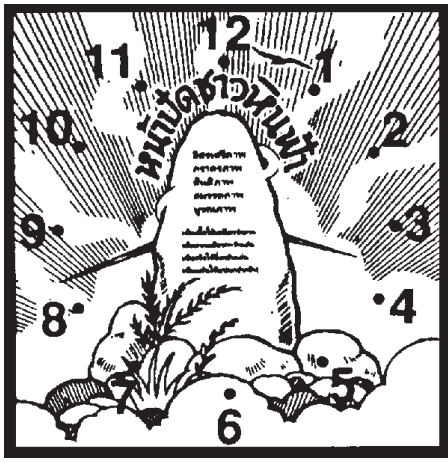
“ต้องศรัทธาในพระพุทธศาสนาแล้วศึกษานำไปปฏิบัติให้เห็นจริง บอกได้เลยว่าตั้งแต่นำหลักสอนแนวพุทธมาใช้ในโรงเรียน งานหลักและยากขึ้นมาก แต่ไม่รู้ลืกละเลินหรือท้อ มีความสุข ใจเบิกบานเป็นกุศล”

หากว่ากันตามตรง ระบบการศึกษาทั่วไปที่เน้นการแข่งขันเชิงวิชาการและค่อนข้างตัดขาดความสัมพันธ์กับคนรอบข้างและธรรมชาติ แต่จริยธรรมและความพอเพียงของเด็กๆ ที่โรงเรียนทอสีซึมซับอยู่ทุกเมื่อเชื่อวันผ่านการเรียนรู้ที่สุขและสนุก จนผู้ใหญ่หลายคนอดอิจฉาไม่ได้ เพราะความสุขเหล่านี้ผู้ใหญ่หลายคนมีอาจพบบเพราะศรัทธาเงินมากกว่าธรรมะ.

(จาก มติชนรายสัปดาห์)

เจริญธรรม สำนักดี พบกับ นสพ.ข่าว
อโศก ฉบับที่ ๒๙๖(๓๑๘) ปีกษ์แวก ๑-๑๕
กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

สำหรับข่าวความเคลื่อนไหวในรอบปีกษ์ที่
ผ่านมา ขอแนะนำฝากกัน ดังนี้

ขึ้นบ้านใหม่...เช้าวันที่ ๒๕ ม.ค.ที่ผ่านมา
พ่อท่านรับกิจนิมนต์**คุณใบหญ้า ต้นวระ** ซึ่ง
ทำบุญขึ้นบ้านใหม่ที่บ้านกลาง อ.สันปาตอง
จ.เชียงใหม่ พ่อท่านเดินทางโดยเครื่องบินถึง
บ้านเจ้าภาพช่วงเวลาเย็นพอดี เจ้าภาพเปิด
เผยความรู้สึกว่า “รู้สึกอึ้งบุญและปลื้มปีติ
มากที่พ่อท่านพร้อมหมู่สมณะ ๒๖ รูป พระ
อาคันตุกะ ๑ รูป ลิกขมาตุ ๔ รูป และ
ญาติธรรมบางส่วนจากหลายพุทธสถานเช่น
สันตอโศก ปฐมอโศก บ้านราชฯ และญาติ
ธรรมชาวเชียงใหม่ก็ไปให้กำลังใจ อบอุ่นใจ
อย่างยิ่ง ยังความอ้อมอกอ้อมใจ โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งพ่อท่าน”

หลังฉันพ่อท่าน พร้อมเหล่าสมณะ ลิกขมาตุ
และญาติธรรม ก็ต่างขึ้นรถเดินทางมุ่งไปที่
ดอยแพ่งคำ ภูผาฟ้า น้ำ ต.ป่าแป๋ อ.แม่แตง
จ.เชียงใหม่ซึ่งอยู่ห่างจากตัวเมืองเข้าไปใน
ดอยลึกระยะทางกว่า ๗๐ กม.ในระหว่าง
ทางพ่อท่านได้แวะเยี่ยมสวนชาดอยและ
บ้านเห็ด ที่บ้านแม่ชี ต.แม่แตง อ.แม่แตง
จ.เชียงใหม่ ญาติธรรมที่อยู่ดูแลประจำเกิด
ความปลื้มปีติไปตามๆกัน...สาธุ...จืดๆๆ ๕

สะเก็ดงานปอย...งานฉลองหนาว
ธรรมชาตอโศก ครั้งที่ ๕ พวกเราก็ได้เผชิญ
กับความหนาวกันถ้วนหน้า ยิ่งถ้าใครเดิน
ทางมาช่วงก่อนงานซึ่งอุณหภูมิต่ำถึง ๓-๔ องศา
เซลเซียส ติดต่อกันหลายวันจึงได้ฉลองหนาว
อย่างถึงเลือดถึงเนื้อถึงกระดูกเขียวละ
แต่พอถึงวันที่พ่อท่านเดินทางมาถึง
บรรยากาศก็อบอุ่น อุณหภูมิสูงถึง ๑๐ กว่า
องศาเซลเซียส จนถึงวันที่พ่อท่านเดินทางลง
ดอยกลับไปสันตอโศก อากาศก็เริ่มหนาว
และมีดีคริมขึ้นมาอีก จนเป็นที่สะดุดใจของ
ญาติธรรมหลายๆ คน...งาน**ตลาดอาริยะ**ในงาน
ฉลองหนาวปีนี้ก็เช่นเดิม เน้นขาย**ชาตุน(กำไร**
อาริยะ)ประมาณ ๕๐ % ชาวบ้านจากหลาย
ชุมชนใน ต.ป่าแป๋ อ.แม่แตง จ.เชียงใหม่ ก็
มั่งคั่งค้ำคักและร่วมกิจกรรมด้วย**จึงหรือสู้ประบัล**
ราคาสินค้าเพราะถูกจริงๆ แม้มีน้อยขึ้นน้อยอย่าง
(เพราะเสียสละตามกำลัง)แต่ชาวบ้านที่ได้ซื้อ
ไปต่างก็ยอมรับว่า ถูกมากๆ จนเพื่อนบ้าน
อยากมาซื้ออยากเดินทางมาดูให้เห็นกับตาว่า
เท็จจริงแค่ไหน...ทางศิระอโศกเอาแรงซัด
ล้มมาให้ตลาดอาริยะขาย **อาวัญดินบอกคุณ**
ใบหญ้า ผู้ดูแลตลาดอาริยะว่า ให้ขายอันละ
๑ บาท รายได้ยกให้ส่วนกลาง ชาวบ้าน

ก็เข้าคิวซื้อกันยาวเหยียด...ทาง **บจ.แต่ชีวิต**
ส่งหุ่นเส้น ซิวมาให้ นอกจากจะรับผิดชอบ
ทุนค่าน้ำมันพีซีที่ให้ทางภุมฯ ซื่อจากตลาด
มาขายในราคาถูก(ซื้อมา ๒๕ บาท)เพียงขวดละ
๒๐ บาท ชาวบ้านซื้อได้คนละไม่เกิน ๒ ขวด
แต่พอเห็นชาวบ้านมาต่อคิวกันมาก ก็จำต้อง
ลดเหลือคนละ ๑ ขวด เพื่อเผื่อแผ่ให้ทั่วถึง
โดยไม่คิดเพิ่มราคาเพื่อซื้อน้ำมันพีซีมาบริการ
มากขึ้นแต่ปรากฏว่า หุ่นเส้น ซิวมัน **คุณใบหญ้า**
ไปเห็นตั้งอยู่ที่ ชมร.ช.ม.โดยยังไม่มีใครเอาขึ้น
ไปดอย จึงรีบนำใส่รถแล้ววิ่งไปขายในวัน
สุดท้ายของงาน(๒๘ ม.ค.) ก็ยังมีชาวบ้านที่เดิน
ทางมาร่วมงานในวันสุดท้ายได้ซื้อกลับไปด้วยความ
พอใจ จึงหรีดก็ขออนุโมทนากับความ
เอาใจใส่ไม่ดูตายในกิจการงาน(บุญ)ทั้งหลาย
ซึ่งจึงหรีดคิดว่าเป็นเรื่องสำคัญและต้อง
สำเนียงอย่างมากในการปฏิบัติธรรม
ประเภทธรรมาไม่ใช้สำหรับชาวเราแล้วไม่น่า
จะให้เกิดขึ้นในหัวใจ สาธุ...จืดๆๆ ๕

ชุมชนภูผา ขอบคุณ...ผู้ร่วมงานที่ตื่น
แต่เข้าไปช่วยทำแนวกันไฟโงงซุงที่ใช้ทำพระ
วิหารดอยฟ้าได้สำเร็จลุล่วงไปได้เป็นอย่างดี
อนุโมทนา...ในวันงานแม่ไม่มีรายการทำวัตรเช้า
แต่ท่านยุทธโร(อาจารย์ ๒ ของพุทธสถานภูผา
ฟ้า) ก็ตื่นมาเปิดเทปทางเอกฟังที่ศาลาเสียง
ธรรมทุกวันเริ่มกันตั้งแต่ ๐๓.๓๐ น.
ปรากฏว่ามีญาติโยมหลายคนตื่นสัปดาห์มา
ร่วมฟังธรรมกันจนเต็มศาลา ช่วงบ่ายที่ศาลา
ชาวปี่ในวันที่สองของงานทางสมณะก็จัด
แบ่งกลุ่มสนทนาธรรมสำหรับผู้สนใจ ปรากฏ
ว่าญาติธรรมสนใจมาสนทนาจนเต็มศาลาจึงหรีด
เลยคิดไปไกล เมื่อเห็นบรรยากาศเช่นนี้ว่า
งานปีต่อๆ ไป สงสัยญาติธรรมจะได้มีโอกาส
สนทนาธรรม ฟังธรรมตามจุดต่างๆภายใน
งานปอยกันได้ดีทั้งวันทั้งคืน ส่วนใครจะพัก
ผ่อนหลับนอนทั้งวันทั้งคืน หรือจับกลุ่มร้อง
เพลง ปี่มันกินกันทั้งวันทั้งคืน ก็เป็นสิทธิ์
ของงาน ตามธรรมชาติของชาวอโศกแต่ละ
คนนะฮะ ไม่ว่ากัน ภายในงานเป็นเขตปลอด
ถือสาฮะ... จึงหรีดได้มีโอกาส**ดูกีฬาอาริยะ** เห็น
ปู่แก้วมูล เกตรา อายุ ๘๑ ปี กลุ่มดอยรายฯ
ร่วมสมัครกีฬาฟันฟัน ก็รู้สึกประทับใจ
หลายคนก็ลุ้น จนคณะกรรมการต้องขอ
ร้องให้พักแล้วเข้าไปผ้าแทนคุณปู่ จึงหรีด ก็
รู้สึกประทับใจผู้เป็นกรรมการกีฬาฟันฟันที่เข้า
ไปช่วยก็เผื่อคุณปู่ เกิดเป็นอะไรไปก็คงไม่ตีแน่
เราก็ไม่มุ่งแข่งเพื่อชัยชนะกันอยู่แล้วก็ต้อง
ประทับใจในน้ำใจนักกีฬาพันธุ์ของคุณปู่แก้วมูล
ที่มีกำลังฟันฟันมากกว่าจึงหรีดหรือลูกๆ
หลานๆหลายคนฮะอีก...สงสาร**เด็กกลุ่มจ๊กจั่น**
ที่ภูผาเตรียมทีมมาอย่างดีจะแข่งกีฬาสี่ขา
เพราะซ้อมกับอาสาสมัครสี่ขาให้ชาวชุมชนกิน
กันได้มาร่วมปี แต่พอถึงเวลาแข่ง **ไม่รู้ใคร**
ไปไหน ทีมจ๊กจั่นเลยร่วมเชียร์ จึงหรีดได้ยิน
อาสาสมัครบอกว่า ปีหน้าคงแข่งแน่ เพื่อชิง
แชมป์จากผู้ใหญ่พองแล้วหนาวฮะ...
กีฬาปีนี้แชมป์เก่ากีฬาจ๊กจั่นจากบ้านราชฯ
ซึ่งมาแข่งไม่ทันในปีที่แล้ว ปีนี้ มาทวงแชมป์
คืนอย่างสบายมือ จึงหรีดคิดว่า คงไม่มีใคร
มาแข่งชนะแชมป์คนนี้ได้ง่ายๆ ถือว่าเป็น
มือจ๊กจั่นอัจฉริยะ ใครอยากรู้ว่า เขาคือ
ใครก็สอบถามชาวบ้านราชฯได้นะฮะ...
นร.สัมมาสิกขาภูผาฟ้าเข้าแข่งขันหลาย

รายการ ได้แชมป์มาทุกรายการในอันดับ ๑-๓
ก็ถือว่าดีอันดับ ที่แข่งขันผู้ใหญ่ได้ก็เพราะ
มันเป็นวิถีชีวิตของเด็กภูผา ที่ตื่นเช้าขึ้นมาต้อง
เก็บผักป่า สี่ขา ฯลฯ ส่วนกีฬาชนทราย ก็
ได้จับบลากทำเลดี สามารถโค่นแชมป์จาก
ชุมชนหัวเลลงได้อย่างน่าประทับใจ **อาจารย์ ๑**
ก็ชื่นชมผู้ใหญ่และเด็กในชุมชนว่า เราจัดการ
กีฬาได้ถูกต้อง เด็กจึงมีความสามารถใน
เรื่องเหล่านี้เพิ่มขึ้นจนแข่งขันได้ชัยชนะใน
ปีนี้ ซึ่งต่างจากชาวหัวเลที่ถนอ ไฟฟ้า ไป
ถึงชุมชนของหัวเลเมื่อปีที่แล้ว ลูกหลาน
หรือเด็กๆรุ่นหลังก็ไม่ได้สืบทอดวิถีชีวิตของ
บรรพชน แต่ลูกหลานชาวภูผา กลับกลายเป็น
เป็นผู้สืบทอดแทนคนรุ่นเก่า อาๆก็เบาแรงขึ้น
นี่แสดงว่า เราจัดการกีฬาได้ถูกต้อง สอดคล้อง
กับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของชุมชนซึ่งแตกต่าง
จากโรงเรียนข้างนอกหลายๆโรงเรียนซึ่งสอน
แบบหลักสูตรตะวันตก ทำให้เด็กไทยหลงคำ
นิยมต่างชาติ หลงไหลในลัทธิบริโภคนิยม
จึงหรีดก็เห็นด้วยฮะ ก็ขอให้ชาวภูผารักษา
สิ่งดีนี้ไว้ให้ยืนยาว...**อางานธรรมจัดเวที**
ให้พ่อท่านเทศน์ปีนี้แบบประโยชน์สูง-
ประหยัดสุดตามนโยบายไม่ต้องเสียสักบาท
แต่ดูงดงามและขลังได้ แถมยังจะยั่งยืนอีกด้วย
เพราะสามารถจะใช้ในปีต่อไปได้อีก นี่ก็เป็น
ศิลปะที่น่าศึกษา เป็นธรรมชาติ แต่แฝงด้วย
จิตวิญญาณ ดังที่จึงหรีดเห็น**ท่านแนวแน่**เอา
ศิระของ**คุณแผ่นฟ้า**เป็นชาติตั้งกล้องเพื่อถ่าย
ภาพพ่อท่านที่กำลังเอาไฟฉายส่องดูหนังสือ
ใกล้ๆที่พ่อท่านเมื่อดวงตาใช้ได้อยู่ข้างเดียว
นี่ก็เป็นอีกภาพแห่งศิลปะที่น่าบันทึกไว้ในงาน
ฉลองหนาวครั้งนี้ด้วย...ช่วงงานปอย สมณะ
นวกะ สมณะเถระ ก็ได้มีโอกาสสนทนาธรรม
ฟังธรรมจากพ่อท่านและกันแต่ทุกวัน เรื่องนี้
ก็ต้องชื่นชม**ท่านร่มเมือง ยุทธโร(อาจารย์ ๒)**
ถือว่าเป็นนักช่วงชิงเวลาธรรมให้กับลูกศิษย์และ
เพื่อนสหธรรมิก เอาการนำประทับใจฮะ...
ทีมหนุ่มๆจากสันตอโศก นำโดย ๓ หนุ่ม ๓ มุม
มี**คุณเพื่อนพีช คุณสมพร และคุณมานพ**
พาเพื่อนๆไปตากถางทำแนวกันไฟใกล้โรงซุง
บุกบันอยู่พอสมควรก็ช่วยให้โรงซุงที่เก็บซุง
ไม้สักเตรียมทำพระวิหารดอยฟ้าปลอดภัย
จากไฟฟ้าได้ระดับหนึ่ง พนักงาน **บจ.แต่ชีวิต**
ระดมกำลังทำต่อจากเดิมก็ช่วยให้ทำแนวกัน
ไฟได้รอบโรงซุง...จึงหรีดเห็นบรรยากาศการ
แข่งขันฟันฟัน หลังการแข่งขันก็ยังมีญาติ
ธรรมหลายคนไปหัดฟันฟัน จากการสอบถาม
แต่ละคนที่กำลังฟันฟันก็บอกว่า ทดลอง
กำลังไว้แข่งขันในปีหน้า บางคนก็ช่วย
ฟันฟันให้โรงครัว บางคนก็บอกว่าเพื่อออก
กำลังกาย ซึ่งโดยปกติจะวิ่งออกกำลังกาย
แต่คราวนี้ทดลองออกกำลังกายแบบนี้ ต้อง
ยกนิ้วหัวแม่มือไปให้ว่า ฉลาด เพราะออก
กำลังกายแบบนี้มีผลดีหลายประการถึงขนาด
ทุ-หรือวันแฉกที่เดียวฮะ...จืดๆๆ ๕

“อ.”ที่๘....เมื่อ ๒๘ ม.ค.๒๕๕๐วันสุดท้าย
ของงานฉลองหนาวพ่อท่านพร้อมบัจฉาได้
ออกเดินทางจากภูผา ประมาณ ๖ โมงเช้า
เพื่อมาเทศน์ก่อนฉันที่ชมร.ช.ม. พ่อท่านอายุ
๗๒ ปีแต่ก็แข็งแรง เข้มแข็งทั้งกายและใจ
พ่อท่านเพิ่มให้อีก ๑ อ. เพื่อให้สุขภาพแข็งแรง
ดี ต่อจากที่ ๗ เป็นอ.ที่ ๘ คือ “อาชีพ”
ถ้าอาชีพสุจริตก็จะเป็นเหตุปัจจัยให้สุขภาพดี

ที่ชมร.ช.ม.วันนี้เป็นวันรวมญาติโดยเฉพาะผู้
อายุยาวที่ไม่สามารถไปร่วมงานฉลองหนาวที่
ภูผาได้ ญาติธรรมเก่า-ใหม่ และจากหลาย
พุทธสถานประมาณ ๑๐๐ คนที่จะเดินทาง
กลับวันนี้ก็ได้มาฟังธรรมและร่วมรับประทานอาหาร
อาหาร บางคนได้รับแจก “หยาดน้ำใจ” ด้วย
บรรยากาศทั่วไปจึงอบอุ่น สมณะ ๑๘ รูป
สามเณร ๓ รูป นอกจากนี้ยังมีสามเณรจาก
สำนักอดีตแม่ชีรุ่งเดือน ๑ รูป พ่อท่าน
ชื่นชมชมร.ช.ม.ที่นำร่องในเรื่องบุญนิยม ๔
ระดับ “**ทำได้**” “**ทำจริง**” “**เป็นจริง**” ได้จัด
วิญญานที่ดีขึ้น แม้แต่ลูกค้าหลายคนเขาก็
เข้าใจและสนับสนุน ญาติธรรมอยู่บ้านปลูก
ผักไร่สารพิษมาบริจาคให้ชมร.ช.ม. และ
พ่อท่านจะเอาเป็นแม่แบบให้ญาติธรรมชาย
มังสวิรัตในงานเกษตรแห่งชาติ ที่ม.อุบลฯ ใน
ช่วงงานระหว่าง ศุกร์ที่ ๒ - เสาร์ที่ ๑๑ มี.ค.
๒๕๕๐ ขอให้ พวกเราไปช่วยกันด้วยนะฮะ
...**“ไม่มีงานเลี้ยงใดที่ไม่เลิกลา”** บ่าย ๒ โมง
พ่อท่านไปสนามบิน สมณะและญาติธรรมก็
ไปส่งพ่อท่านพร้อมบัจฉา เพื่อเดินทางกลับ
สันตอโศก สาธุ...จืดๆๆ ๕

บรรณโสด

นางเกลี้ยง เกาประเสริฐ อายุ ๗๘ ปี
๑๐ เดือน เสียชีวิตเมื่อวันที่ ๓๑ ม.ค.๒๕๕๐
ฌาปนกิจศพเมื่อวันที่ ๓๑ ม.ค.๒๕๕๐
ที่วัดหลวง ต.วังเย็น อ.นางแพรว จ.ราชบุรี

นางเฮีย จันท์แก้ว อายุ ๗๓ ปี มารดา
ของนายแห่งพอ(นัท) เสียชีวิตด้วยมะเร็งตับ
ฌาปนกิจศพเมื่อวันที่ ๓ ก.พ.๒๕๕๐
ที่วัดบ้านบวรรัตน์ อ.ลำดวน จ.สุรินทร์

น.ส.อุไร นาคสุปัญญา อายุ ๙๑ ปี ๔
เดือน(แม่บุญธรรมของครูเปรมซึ่งเป็นครู
พุทธธรรม)เสียชีวิตเมื่อวันที่ ๓ ก.พ.๒๕๕๐
มีสมณะสิริเตโชและสมณะจันทเสฏฐิโฐเทศน์
หน้าศพก่อนฌาปนกิจศพเมื่อวันที่ ๖
ก.พ.๒๕๕๐ ณ วัดทรัพย์สโมสรนิกรเกษม กทม.

นางสีดา สาคำมัย อายุ ๗๒ ปี โยมแม่ของ
สมณะแกนหลัก วัชฌโน เสียชีวิตเมื่อวันที่ ๑๑
ก.พ.๒๕๕๐ ฌาปนกิจศพที่วัดสิริสว่าง
คงคาราม บ้านบึง อ.กมลาไสย จ.กาฬสินธุ์

นางหวัน ปะทะกั อายุ ๘๗ ปี โยมแม่ของ
สมณะผืนฟ้า อนุตตโร เสียชีวิตเมื่อวันที่ ๑๒
ก.พ.๒๕๕๐ ฌาปนกิจศพวันพุธ
ที่ ๑๔ ก.พ.๒๕๕๐ ที่พุทธสถานศิระอโศก

คติธรรม-คำสอนประจำฉบับ

จงพิจารณาเสมอๆ ว่า **“ความแก่”**
นั้นเป็นเรื่องธรรมดา

จงพิจารณาเสมอๆ ว่า **“ความเจ็บ-ความปวด**
-ความป่วยไข้” นั้นเป็นเรื่องธรรมดา

จงพิจารณาเสมอๆ ว่า **“ความตาย”**
นั้นก็เป็นเรื่องธรรมดา แม้เราจะประสพกับ
“ความแก่-ความเจ็บ-ความตาย”

เราก็จงทำให้เหมือนกับเรา ย่อมพบกับการ
หายใจออกหายใจเข้าเป็นธรรมดา มันไม่มีใครไม่
ประสพกับความแก่ความเจ็บที่สุด**“ความตาย”** จง
ทำให้ **“ธรรมดา”** ทำให้ไหว้วาง สบาย สนิท รู้
ความจริงตามสภาพนั้นๆ

แล้วจึง **“ปล่อยวาง”** ให้เป็นธรรมดา นั้น
คือสุดยอดของนักปฏิบัติธรรม

(จากหนังสือโศกธรรม สมณะโพธิรักษ์ หน้า ๒๖)

พบกับใหม่ฉบับหน้า **จืดๆ**

ชู ๒๕๕๐

“ปีแห่งการให้”

นายไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม รมว. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) เปิดเผยว่า ที่ประชุมคณะรัฐมนตรี(ครม.)เห็นชอบตามข้อเสนอของคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติที่มี ม.ร.ว. ปรีดียาธร เทวกุล เป็นประธาน ประกาศให้เรื่องการให้และการอาสาสมัครช่วยเหลือสังคมเป็นวาระแห่งชาติ โดยกำหนดให้ปี ๒๕๕๐ ซึ่งตรงกับวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงเจริญพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา

เป็นปีแห่งการให้และอาสาช่วยเหลือสังคม พร้อมกันนี้ ครม.มีมติอนุญาตให้ข้าราชการเจ้าหน้าที่รัฐ สามารถลาไปปฏิบัติงานอาสาสมัครได้ปีละไม่เกิน ๕ วันทำการ โดยไม่ถือเป็นวันลา ส่วนพนักงานเอกชนลาไปทำงานอาสาสมัคร โดยกำหนดมาตรการจูงใจด้านภาษีให้สถานประกอบการที่อนุญาตให้พนักงานลาไปปฏิบัติงานอาสาสมัครสามารถลดหย่อนภาษีได้ รวมทั้งให้ประชาชนและนิติบุคคลสามารถบริจาคเงินเพื่อนำไปหักลดหย่อนภาษีเพิ่มมากขึ้นด้วย

(นสพ.ไทยรัฐ ๓๑ ม.ค.๒๕๕๐)

● กก.เซ็นเซอร์เซ็นผู้สร้างหนังหวังแต่เงิน-ไม่สนความเหมาะสม

กก.เซ็นเซอร์เปิดใจทุกวันนี้คนทำหนังหวังแต่เงิน จนไม่สนใจว่าเสนอความไม่เหมาะสมอะไรออกมาบ้าง

ผศ.ดร.ชวณะ มหิทธิชาติกุล ภาควิชาภาพยนตร์ คณะกรรมการเซ็นเซอร์ภาพยนตร์ ให้สัมภาษณ์ว่า ในฐานะที่ทำงานเป็นคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์ (เซ็นเซอร์) มานานพอสมควร ทุกวันนี้ตนจึงมองเห็นความเปลี่ยนแปลงของภาพยนตร์ไทยว่า ทุกวันนี้ผู้สร้างหนังในเรื่องรายได้ของภาพยนตร์มากเกินไป จนไม่สนใจว่าภาพยนตร์จะนำเสนอความไม่เหมาะสมอะไรออกมาบ้าง แต่เพื่อส่งเสริมภาพยนตร์ไทยกรรมการเซ็นเซอร์ก็พยายามช่วยเท่าที่ช่วยได้

“ไม่อยากเข้มงวดมากเกินไป แต่กลายเป็นว่าคนทำหนังรุ่นใหม่บางคนคิดว่าตัวเองเก่ง

ก็กว้างเหลือเกิน มีการสร้างพล็อตหนังที่เต็มไปด้วยคำคำหยาบคาย ซึ่งกองเซ็นเซอร์ก็ได้เคยทำหน้าที่เตือนไปแล้ว แต่บางคนก็ยังเหมือนเดิมกันอยู่” ผศ.ดร.ชวณะกล่าว

ผศ.ดร.ชวณะกล่าวอีกว่า ที่ผ่านมายังพบว่าภาพยนตร์บางเรื่องที่คณะกรรมการเซ็นเซอร์สั่งให้ตัดฉากบางฉากที่ไม่เหมาะสมออก ซึ่งผู้สร้างก็ทำตาม แต่เมื่อนำไปฉายในโรงภาพยนตร์กลับนำฉากเหล่านั้นใส่เข้าไปใหม่ ซึ่งถือว่าผิดกฎหมายแต่บทลงโทษทุกวันนี้ก็เบาเกินไป จนผู้สร้างไม่เกรงกลัว

“เขาคิดแต่เรื่องเงิน ฉะนั้นพอบางเรื่องบทไม่ได้ไม่งาม แต่ว่าได้เงิน ก็กลายเป็นบรรทัดฐานว่า อย่างนี้สิ่งขมอมรับ แล้วก็ทำกันออกมาอีก” ผศ.ดร.ชวณะกล่าว.

(นสพ.มติชนรายวัน)

หนึ่งน้อย ทายอดเต็ม ◉ เต็มด้วยแก่น แน่นเป็นหนึ่งใน

ข่าวโศก

ฉบับที่ ๒๙๖(๓๑๘) ปักษ์แรก กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

‘โรงเรียนวิถีพุทธ’

พื้นฐานสานฝันความพอเพียง

การปูพื้นฐานความพอเพียงตามหลักศาสนาพุทธ ตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงประถมศึกษาด้านกิจกรรมต่างๆ มากมายที่ทั้งสุขและสนุกในการเรียนรู้แก่เด็กนักเรียนประมาณ ๓๐๐ คนของโรงเรียนทอสีที่

พยายามปลูกฝังเด็กนักเรียนให้อยู่ในครรลองคลองธรรม ตั้งแต่ยังเล็กพร้อมสร้างข่ายความพอเพียงที่เป็นภูมิคุ้มกันชีวิตและสังคม ภายภาคหน้าได้อย่างน่าอัศจรรย์

“จากไม่เคยคิดว่าพุทธศาสนากับการ

ศึกษาเป็นสิ่งเดียวกัน กระทั่งได้ศึกษามากขึ้นเรื่อยๆ และนิมนต์พระมาที่โรงเรียน ไปปฏิบัติธรรมตามที่ต่างๆ และศึกษาเอกสารมากขึ้น ถึงได้เข้าใจว่าพุทธศาสนาเป็นศาสนาแห่งการศึกษา” ครูใหญ่ โรงเรียนทอสี

‘บุปผาสวัสดิ์ รัชชดาตะนันท์’ เผยถึงพัฒนาการของโรงเรียน พลังย้ำว่าการซึมซับหลักธรรมคำสอนทางศาสนาที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาโดย**‘พระอาจารย์ชยสาโร’**แห่งวัดป่านานาชาติ (อ่านต่อหน้า ๑๐)

กลับตัวกลับใจ ครอบครัวเป็นสุข

“ไม่มีใครไม่เคยทำผิด”

คำกล่าวนี้เป็นจริงตลอดกาล สิ่งสำคัญอยู่ที่เมื่อรู้ว่าทำผิดแล้ว สามารถกลับตัวกลับใจแก้ไขความผิดได้หรือไม่

หัวหน้าครอบครัว **อินนุณ** เป็นตัวอย่างที่ดีของการ **“ปรับเปลี่ยนแก้ไข”** พฤติกรรมที่ผิดพลาดในอดีต จนในที่สุดครอบครัวกลับมามีความสุขอีกครั้งหนึ่ง

วรรณพงศ์ อินนุณ หรือ **ศรีแก้ว** แกนนนำโครงการครอบครัวเข้มแข็ง ชุมชนทำน้ำหวาน จ.พัทลุง เล่าย้อนถึงอดีตว่า เริ่มเล่นการพนันตั้งแต่อยู่ประถมศึกษปีที่ ๔ เพราะเติบโตมาในท่ามกลางครอบครัวที่นิยมเล่นการพนัน จนรู้สึกว่าการพนันไม่ใช่สิ่งเลวแต่เป็นสิ่งที่ดีเพราะได้เงินเยอะเยอะง่าย (อ่านต่อหน้า ๑๐)

